

AVERTIZARE APOI JUDECATĂ

„Dumnezeu nu aduce un om în fața judecății fără să-l avertizeze mai întâi”

Dumnezeu ar fi putut trimite zece mii de îngerii, deși unul singur ar fi putut distruge lumea; dar El nu a făcut aceasta, ci a murit pentru tine și pentru mine. Aceasta este baza mesajului pe care doresc să-l aduc mâine dimineață, dacă va fi cu voia Domnului. Tema acestui mesaj va fi: **„Cine era Hristos?”** Noi așteptăm ca surorile să ne mai cânte cântarea cântată acum și duminică dimineața. Frate Wheeler, aș vrea să-ți spun că ai două fete cu adevărat frumoase; ele sunt îmbrăcate frumos și nu sunt vopsite ca fetele de vârsta lor. Pentru mine, ele arată ca niște creștine, cântă și se comportă exemplar. Aceasta este bine.

Cred că zilele trecute am vorbit cu soția mea și i-am spus că în adunarea de aici avem un grup de femei curate, care arată și se poartă ca niște femei adevărate, ca niște creștine adevărate. Eu apreciez pozitiv faptul că ele poartă părul lung, au fețele nevopsite și se îmbracă decent. Da, vă admir de fiecare dată când intru în adunare. Eu i-am spus soției mele: „Aș vrea să fie odată toate împreună și să le fac o fotografie, ca să le pot arăta și altor biserici cum este biserica noastră, în care femeile ascultă și împlinesc ceea ce vorbim noi din Cuvântul lui Dumnezeu. Suntem cu adevărat fericiți pentru că vedem lucrarea Cuvântului în viața noastră. Noi știm că cererile noastre vor fi ascultate și împlinite de Dumnezeu dacă nu ne condamnă inima.

În dimineața aceasta, un prieten bun de-al meu a leșinat și a fost transportat de urgență la spital. Se credea că va muri în câteva minute, pentru că nu mai avea nici o vlagă în el. Ei m-au sunat dimineață, iar eu am îngenuncheat și m-am rugat. Prin harul lui Dumnezeu, am putut intra în legătură cu duhul lui și el a venit înapoi, s-a făcut bine, iar în seara aceasta îl vedem în mijlocul nostru, spre slava lui Dumnezeu. Este vorba de bătrânul nostru frate Dauch. El are nouăzeci și unu de ani; deci cu douăzeci și unu de ani mai mult decât timpul stabilit pentru cei tari.

Dar Domnul este încă plin de milă, lucru pentru care Îi suntem recunoscători.

Frate Neville, noi ne privim reciproc, și știu că voi mai fi printre voi pentru un singur serviciu divin și anume, pentru cel de duminică. Eu nu vreau să iau timpul păstorului, pentru că îmi place să-l aud predicând.

După predica de duminică seara, am mers împreună cu câțiva prieteni, cu fratele și sora Evans, să cinăm la un restaurant mic, iar acolo ne-am întâlnit cu fratele și sora Sothman. Fratele Sothman și toți ceilalți mi-au spus că a fost un mesaj minunat. Vă spun sincer că și eu m-am hrănit toată săptămâna din mesajul acela.

Unii dintre ei au făcut unele observații asupra mesajului său, completându-l. Era vorba despre struț, care se gândește că este ascuns dacă își ascunde capul în țărână, deși partea cea mai mare din trup se vede încă. Așa este. Din păcate, și noi facem la fel uneori; încercăm să ne ascundem capul în spatele cuiva, dar cu toate acestea suntem văzuți. Voi știți aceasta. Dumnezeu vede tot ce este în voi. Mă înțelegeți? Să prețuiți cu adevărat acest adevăr.

În ce mă privește, mie îmi place mult să vorbesc cu Biserica și mă gândesc că fratele Neville vorbește tot timpul aici. Când mă aflu în Jeffersonville, doresc să fiu prezent întotdeauna aici. Eu nu sunt un fățarnic ca să rămân acasă ci, dacă nu sunt chemat în altă parte, vin cu plăcere aici, pentru că biserica de aici este deschisă oricând pentru mine. Doresc să fiu aici pentru că vă iubesc.

Din păcate, clima de aici nu-mi prea priște deoarece fac alergii din cauza aerului. Totdeauna când vin aici fac urticarie și nu mă ajută nici un tratament împotriva acestui lucru. Niciunul dintre noi nu se simte bine aici pentru că ne-am obișnuit cu clima aceea înaltă.

Dar ceea ce mă atrage în locul acesta sunteți voi; eu vin pentru voi. Voi știți că omul își poate găsi mulți prieteni în viață și eu îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu

pentru ei. Dacă ar fi să-i număr pe toți aceia pe care-i cunosc, cred că în întreaga lume ar fi milioane. Odată, cineva mi-a spus că sunt cunoscut de aproximativ zece milioane de oameni. Cu toate acestea, asemenea tuturor celorlalți oameni, am și eu un „acasă”. Fiecare om are câțiva oameni speciali în viața sa. Voi știți că așa gândesc. Dacă nu este așa, vă întreb: „De ce soția este o persoană specială pentru noi?” Soțiile noastre, soții noștri, și așa mai departe, sunt speciali. Tot așa este și cu prietenii. Este ceva deosebit, ceva care vă leagă; doriți să-i întâlniți și să povestiți cu ei. Și există locuri (ca acesta) în care îi puteți întâlni.

Îmi amintesc de balta pe care este construită biserica aceasta. Mai demult, aici nu era decât o baltă. De aceea, strada face curba aceea: ca să ocolească mlaștina aceea. Aceasta este proprietatea noastră, iar strada trece chiar prin fața ușii clădirii. Dar înainte, pe locul acesta era o baltă. Îmi amintesc cum am venit aici cu dorința de a construi o casă de rugăciune pentru Domnul.

Pe atunci eram încă tânăr. În vremea aceea stăteam și îi ascultam pe frații care se rugau, iar când îmi venea și mie rândul, mă rugam fără să inspir măcar aer. Dar când îmbătrânește, omul devine mai încet (voi știți aceasta). Atunci se mișcă numai „cu viteza a doua,” cum spune fratele Woods. După un timp, când ajungi la șaptezeci sau optzeci de ani, mergi numai cu viteza întâia. Dar știți că vă mișcați încă. Ce contează viteza cât timp vă mai puteți mișca? Mai este doar puțin și veți ajunge dincolo, pe malul celălalt.

Îmi amintesc cum am stat și m-am rugat aici, unde este amvonul (atunci era numai un tufiș), iar eu am îngenunchat lângă el. Pe aici pe undeva, unde este acum platforma, am bătut un țărui. Domnul Dumnezeu mi-a dăruit acest loc. Da, domnule. Mărturia mea despre vedenia pe care am avut-o în dimineața aceea este pusă în fundația bisericii.

Atunci, El mi-a spus: „Acesta nu este tabernacolul tău, pentru că ești chemat să faci lucrarea unui evanghelist.” Când am privit (în vedenie), am văzut în fața mea toată lumea; am văzut cerurile albastre deschise și oameni care veneau de pretutindeni. Această mărturie se află în piatra unghiulară din fundație. Cât de

puțin m-am gândit atunci la acest lucru, deși vedenia mi le-a arătat foarte clar și nu greșește, ci se împlinește. În săptămâna aceasta am avut multe interviuri, pentru că prezența sfântă a Domnului, plină de har, a venit duminică în mijlocul nostru, iar luni plec.

Copiii nu au intrat încă în vacanță, iar concediul meu va începe mai târziu. Dorința mea era să-i aduc și pe copii aici, dar acum trebuie să se întoarcă din nou la școală. Săptămâna viitoare intenționez să merg din nou la adunarea din Chicago. Datorită ungerii Duhului, m-am gândit: „Acesta este timpul potrivit pentru unele discuții individuale. Da, acesta este timpul în care pot să-mi fac datoria față de unii.” Pot să-i văd printre noi pe unii dintre cei cu care am discutat. Ei știu dacă Domnul ne-a întâlnit sau nu, acolo.

Ceea ce mi s-a părut ciudat și unic, este faptul că Domnul mi i-a arătat într-o vedenie pe toți cei ce au venit la acele discuții individuale, și totul s-a întâmplat întocmai.

El mi i-a arătat pe toți cei care vor veni și pentru ce se vor ruga, în afară de câteva femei din Louisville (una dintre ele venise aici cu fiica ei mai mică). Dacă nu mă înșel, ele fac parte din Biserica lui Dumnezeu din Louisville. Înainte de a pleca acasă Duhul Sfânt mi-a spus cine va fi aici și ce vor întreba.

Eu mi-am notat pe o hârtie problemele pentru care se vor ruga ei și întrebările pe care le vor pune, și mi-am notat și răspunsurile. Când au venit, le-am spus: „Priviți ce mi-a arătat Duhul Sfânt acum câteva minute.” Apoi le-am arătat notițele de pe masă și am adăugat: „Vedeți, El mi-a arătat aceste lucruri înainte ca să vin aici.” Vedeți? Pe când eram încă acasă, eu știam deja cine va veni acolo, despre ce va fi vorba, care este poziția lor, și tot ce era necesar să știu.

De multe ori, în timp ce eram în drum spre adunare, când eram în rugăciune, vedeam rândul de rugăciune trecând prin fața mea și știam fiecare nume al celor ce erau în el. Aceasta se întâmpla înainte de a ajunge aici. Acesta este adevărul.

Știam chiar și unde vor sta în sală în timpul serviciului divin, cum erau îmbrăcați și cum arată la față. Dar tu nu le spui oamenilor toate aceste lucruri.

Se întâmplă unele lucruri pe care nu le puteți spune oamenilor. Nu este necesar să le spuneți. De fapt, eu le spun oamenilor numai lucrurile care cred că le pot fi de folos și aceasta numai atunci când îmi poruncește Domnul: „Spune-le aceasta!” Eu nu vreau să spun tot ce văd în vedenie, pentru că nu ar fi corect. Dacă aș face-o, ați intra în greutate și ați avea tot felul de complexe. Voi trebuie să știți cum să mânuiți lucrurile acelea prin Duhul Domnului.

În fața mea au stat tot felul de oameni care mi-au pus întrebări. Eu știam exact ce să le răspund, dar nu le-am spus pentru că m-am simțit constrâns să nu o fac.

Cred că vă mai amintiți că miercurea trecută am vorbit despre mesajul: „Un întemnițat.” Vedeți, uneori aș vrea să-i spun cuiva ceva, dar Ceva îmi spune: „Să nu faci aceasta!” Duhul spune: „Să n-o faci! Să n-o faci!” Prin dar, tu privești direct acolo, însă: „Să n-o faci! Să n-o faci!” Astfel, este mai bine să n-o faci, pentru că altfel intri în conflict cu Dumnezeu.

Noi nu am venit în seara acesta numai ca să fim aici, ci pentru că dorim să auzim Cuvântul lui Dumnezeu. Voi v-ați rugat și am avut un timp minunat. De fiecare dată când vin aici, aduc cu mine și un caiet cu notițe, pentru că fratele Neville este atât de mărinimos încât mă roagă: „Vrei să faci aceasta?” sau: „Faci aceea?,” sau: „Vorbești?”

Atunci mă uit în carnețel și găsesc un text potrivit, apoi începem de acolo. Noi nu ne pregătim dinainte. Voi știți că de multe ori am venit în locul acesta cu un text, sau aveam în gând o temă, iar când să încep schimbam totul. Aveam notate mai multe texte și-mi ziceam: „Voi folosi textul acesta ca temă și mă voi referi la el. Apoi voi vorbi despre textele celelalte, cum vin la rând, de exemplu: 1 Corinteni 5.13, 2 Corinteni 7.1 și Matei 28.16, etc.” Este destul să privesc notița aceasta și știu ce scrie în fiecare text în parte. Cu toate acestea, uneori când vin aici, nu mă

refer nici măcar la unul din aceste texte, ci totul merge spre o direcție la care nici nu ne-am gândit.

Dacă va fi cu voia Domnului, doresc ca aceste servicii divine pe care le ținem în fiecare zi, să le încheiem duminică dimineața cu o problemă importantă. Vă rog să veniți mai devreme și să vă pregătiți să stați puțin mai mult de ora două.

Referitor la această temă mi-am notat deja vreo treizeci sau patruzeci de texte biblice. Dacă Duhul Sfânt mă va ajuta, aș vrea să iau mesajul, să arăt locul pe care stă și să îl explic de la început până la sfârșit.

Apoi voi pleca la Chicago, iar de acolo direct în Arizona și apoi mai departe. Din câte știu, numai vara viitoare voi mai putea veni din nou la Tabernacol, pentru că am adunări.

Billy pregătește o misiune pe care o vom face în jurul lumii și care va începe imediat după Crăciun. Până în decembrie sunt planificate toate adunările. În prima săptămână a lunii decembrie voi fi la Dallas, iar în ianuarie vom începe turneul în jurul lumii. Gândul meu este să merg acolo unde mă va călăuzi Domnul. Le mulțumesc oamenilor și predicatorilor pentru că deși sunt atât de aspru cu ei și vorbesc împotriva denominațiilor și a lucrurilor din ele, totuși mă cheamă.

Din relatările noastre știți că fratele Roy Borders se ocupă de invitațiile primite. De la începutul anului până acum, am primit deja peste o mie de invitații din toată lumea, și aștept călăuzirea Domnului ca să-mi arate pe care trebuie să le accept și ce trebuie să fac. Noi depindem de El în toate lucrurile. Nu putem accepta toate invitațiile pentru că într-o vară nu putem merge în mai mult de zece localități, decât dacă plecăm în fiecare zi în altă parte. Dar toți ne invită pentru adunări de două sau trei săptămâni. Alții ne spun: „Veniți și stați cât vă călăuzește Domnul!” De aceea, nu știu de unde să începem și nici ce să facem. Astfel le punem înaintea Domnului și Îi spunem: „Tată ceresc, spune-ne ce să facem?” Ajutați-mă și voi cu rugăciune pentru problema aceasta, ca să putem termina.

Duminica trecută, după ce am avut un serviciu de vindecare, m-am gândit că în duminica aceasta ar trebui să învățăm care este triplul scop al marelui Plan al lui Dumnezeu, făcut de la întemeierea lumii și să-l aducem jos la această zi. Deci triplul scop al planului lui Dumnezeu. Acum mă ocup de partea a doua a lui, caut texte și le poziționez.

Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Doamne Isuse, Tu ești marele Păstor al oilor, iar noi ne-am adunat seara aceasta în minunatul și sfântul Tău Nume. Te iubim, Doamne, și Îți mulțumim pentru această adunare de rugăciune și pentru cântările cântate cu bucurie în inimă, iar acum am îngenuncheat înaintea Ta, ne-am golit inimile, Ți-am mulțumit pentru tot ceea ce ai făcut pentru noi, și Te-am rugat să mergi cu noi și în continuare.

Acum a sosit ceasul să citim Cuvântul și să le spunem oamenilor ceva despre El. Condu-ne Tu gândurile, Tată, și primește onoarea și lauda pe care Ți-o aducem. Vorbește-ne în seara aceasta ceva care să ne ajute pe toți, astfel încât să plecăm de aici cu o decizie clară luată în inima noastră, de a Te sluji mai bine și mai predați decât până acum. Noi am venit în locul acesta ca să aflăm mai multe despre Tine, și Te rugăm pentru prilejul acesta în care dorești să ne descoperi Ființa Ta cea mare, prin descoperirea Cuvântului Tău, ca să aflăm cum să devenim creștini mai buni și cum trebuie să ne purtăm în aceste zile din urmă. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Privirea mea cade pe un text scris în **Isaia 38**. Să-l citim împreună. Vom citi de la **versetul 1 la 5**:

„În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav pe moarte. Prorocul Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el și i-a zis: „Așa vorbește Domnul: ‘Pune-ți în rânduială casa, căci vei muri și nu vei mai trăi.’”

Ezechia s-a întors cu fața la perete și a făcut Domnului următoarea rugăciune:

„Doamne, adu-Ți aminte că am umblat înaintea Ta cu credincioșie și inimă curată și am făcut ce este bine înaintea Ta!” Și Ezechia a vărsat multe lacrimi.

Atunci Cuvântul Domnului a vorbit lui Isaia astfel:

„Du-te și spune lui Ezechia: ‘Așa vorbește Domnul Dumnezeuul tatălui tău David: «Am auzit rugăciunea ta și am văzut lacrimile tale. Iată că voi mai adăuga încă cincisprezece ani la zilele vieții tale.»

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la citirea acestui Cuvânt. Cred că este o temă extraordinară pentru un mesaj scurt. Aș vrea să-l numesc: **„Dumnezeu nu aduce un om la judecată fără să-l avertizeze.”** Noi trebuie să cuprindem sensul și baza acestui text, adică ce vreau să spună cuvintele: „Dumnezeu îl avertizează pe om înainte a-l aduce la moarte.”

Fiecare om primește aceasta. Poate noi vom spune: „Ei bine, omul acesta a murit fără să fie avertizat!” Nu, nu, nu este adevărat! Dumnezeu nu face niciodată aceasta. Voi nu puteți ști ce a fost în inima acelui om, ce s-a întâmplat în viața lui. Vedeți? Dumnezeu nu-l lasă pe om să moară înainte de a-l avertiza, înainte de a-i face cunoscut că trebuie să se pregătească. Dumnezeu este suveran și El bate la inima fiecărui om, dându-i șansa să vină! Dar omul poate întoarce spatele la avertizarea primită, o poate refuza. Poate să dea din cap și să plece, zicând: „Oh, a fost doar un simțământ ciudat, voi trece peste el!” Dar acela era Dumnezeu, Dumnezeu i-a vorbit.

Dumnezeu nu îngăduie niciodată să vină o judecată pe pământ, fără să-i avertizeze mai înainte pe oameni. Dumnezeu nu face niciodată ceva fără să descopere mai

Întâi ce va face El. El le dă oamenilor o șansă, iar voi puteți face ce este corect sau ce este greșit. Vedeți, Dumnezeu nu poate să își schimbe niciodată natura și felul de lucrare. Programul Său nu poate fi schimbat de la Planul făcut înainte de întemeierea lumii, pentru că El este infinit și Programul și principiile Lui sunt desăvârșite. Dacă le-ar schimba, aceasta va arăta că El a mai învățat. Fiind infinit, El nu poate învăța mai mult. Prima Lui decizie este desăvârșită întotdeauna, și nu există nimic care s-o poată schimba. Vedeți?

Înainte ca omul să aibă posibilitatea să greșească, Dumnezeu l-a pus pe baza de unde putea să accepte sau să nege, putea primi sau nu.

Fiindcă veni vorba, este aici predicatorul acela, fratele Baker? Cred că a fost zilele trecute la interviuri, când i-am luat întrebările pe care mi le-a scris despre „Sămânța șarpelui”. Le am pus aici, dacă este aici, dar nu-l văd nicăieri. Da, este aici împreună cu soția lui. Ei sunt doi oameni scumpi, dar nu pot înțelege unele lucruri referitoare la sămânța șarpelui, și aveau întrebări referitoare la ceea ce am spus în predică, despre însărcinare și așa mai departe.

Fratele e un om sincer, întors la Dumnezeu numai de doi ani, dar nu înțelege unele lucruri.

Este greu dacă cineva nu înțelege. Trebuie să vă rugați ca Duhul Sfânt să vă descopere această Biblie insuflată și scrisă de El în pilde, deoarece nu o putem citi ca pe un ziar. Ea este ascunsă. Da, domnule.

Cum îl puteți vedea pe Dumnezeu justificat dacă a spus prin poruncile lui Moise: *„Să nu-ți faci chip cioplit, nici o înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ, să nu faceți chipuri gravate”* (Deuteronom 5.8), și apoi, tot El i-a poruncit lui Moise să confecționeze doi Îngeri (heruvimi) din aur bătut și să-i așeze deasupra capacului ispășirii (acolo unde este harul), cu fața întoarsă spre capacul ispășirii? (Exod 25.18-20). Vedeți? Voi trebuie să-L cunoașteți pe Dumnezeu și Natura Sa, înainte ca să puteți înțelege Cuvântul Său. El este Cel care posedă cheia

pentru înțelegerea Cuvântului; El este singurul care poate să Îl mângâie și să Îl deschidă, și El este Cel care trebuie să-L descopere.

Noi aflăm că natura Lui era aici, ca să-I avertizeze întotdeauna pe om înainte de judecată, să avertizeze o națiune înainte de judecată, și așa mai departe. El avertizează întotdeauna, atenționează, iar noi suntem răspunzători pentru aceasta. Noi suntem răspunzători. Dumnezeu ne-a așezat pe acest pământ cu un scop, și noi suntem răspunzători față de scopul cu care ne-a trimis El aici. Voi ar trebui să veniți la El și să aflați ce vrea să faceți. Vedeți?

Dacă vă duceți să lucrați pentru un om, și vă dă o slujbă la o fermă sau altceva, nu mergeți la grajd, stați acolo și ziceți: „Ei bine?” Vedeți, voi trebuie să mergeți să-l întrebați ce vrea să faceți și apoi faceți. Dacă lucrați pentru un om, trebuie să aflați care este datoria voastră.

Dacă viața noastră este pe pământ, ar trebui să mergem la Cel care ne-a așezat aici și să-I spunem: „Doamne, ce vrei să fac? Ce trebuie să fac? De ce sunt aici?” Dacă ești casnică, spălătoreasă de vase sau orice altă slujbă vrea Dumnezeu să faceți, s-o faceți cum știți mai bine. Nu contează cât este de mică, voi trebuie s-o faceți. Necazul este că fiecare din noi vrea să facă slujba celuilalt. Toți vrem să avem mingea, cum se zice. Vedeți?

Dar priviți ceasul acesta. Fiecare roțiță din el are locul ei, dar nu fiecare ne poate indica ora. Pentru aceasta, mă uit numai la arătătoare. Dar dacă o singură roțiță iese din ordine, ceasul nu mai indică ora corect.

Așa este și cu oamenii. Noi toți suntem Trupul lui Hristos, dar fiecare trebuie să avem locul nostru, în armonie. Vedeți? Apoi putem privi în jur și să vedem cât este ceasul zilei în care trăim. Atunci lumea se uită la voi și vede cât este, pentru că toți privesc spre voi. Chiar dacă sunteți un arc secundar, arcul principal, sau orice sunteți, voi trebuie să faceți totul cât se poate de bine.

Fiecare dintre noi avem o responsabilitate pentru care vom răspunde într-o zi înaintea lui Dumnezeu. Orice om care vine pe acest pământ are o răspundere și trebuie să dea socoteală pentru ea înaintea lui Dumnezeu.

Mulți dintre noi suntem administratori și trebuie să răspundem pentru ea. Această responsabilitate este o slujbă de administratori și ne-a fost dată de Dumnezeu, indiferent ce este aceea. Așa cum am spus mai înainte, o casnică trebuie să fie o casnică adevărată. Așa este. Dacă ești fermier, trebuie să fii un fermier cinstit. Orice ți-ar încredința Dumnezeu, tu ești un econom peste acele lucruri și vei da socoteală înaintea lui Dumnezeu pentru felul cum le-ai făcut.

Lui Ezechia i s-a spus să se pregătească pentru că trebuie să se întâlnească cu Făcătorul lui. Ezechia era un împărat, un om important. Ați observat care a fost cererea lui? *„Doamne, adu-Ți aminte că am umblat înaintea Ta cu credincioșie și inimă curată.”* (Isaia 38.3). Ce mărturie frumoasă ar trebui să fie aceasta pentru noi, un om care umblă cu Dumnezeu.

Deși Dumnezeu i-a anunțat moartea, El și-a schimbat gândirea cu privire la acest bărbat, pentru că Ezechia dorea să mai facă ceva, iar Dumnezeu a spus că El *„ne va da ceea ce dorim.”* Timpul pentru Ezechia sosise. El primise un cancer sau ceva asemănător. În zilele acelea au numit-o „furuncul”, dar noi știm că un furuncul nu omoară pe nimeni, pentru că se vindecă. Dar poate că el avea cancer și acesta se deschisese ca un furuncul. Astfel, Dumnezeu i-a spus lui Isaia: *„Du-te și spune-i lui Ezechia că va muri.”* Dar Ezechia avea în gând să mai facă ceva.

Dacă Îi cereți lui Dumnezeu ceva, trebuie să aveți un motiv întemeiat. Este ca în cazul textului pe care îl pomenesc mereu: *„Dacă ziceți muntelui acestuia: „Mută-te de aici acolo...nimic nu v-ar fi cu neputință.”* (Matei 17.20). Toate aceste cereri trebuie să aibă un motiv și un scop, altfel nu se va întâmpla nimic. Vedeți?

Voi nu puteți merge undeva (aici mulți dintre voi greșesc) și să spuneți: *„Vă voi arăta că am credință să fac cutare și cutare lucru.”* Dacă faceți așa, sunteți greșiți

de la început.

Așa cum am spus cu un timp în urmă, El nu vă arată vedenii numai ca să vă jucați cu ele. Acestea nu sunt lucruri cu care să vă jucați, pentru că sunt lucruri sfinte. Folosiți-le așa cum cere Dumnezeu. Fii un întemnițat al Lui. Nu contează cât de mult vrei să-i spui acelui tip că este greșit, nici ce este acesta, acela sau celălalt, stați liniștiți până când spune Dumnezeu ceva, iar când spune Dumnezeu, poți veni cu „Așa vorbește Domnul!” Până atunci, uită de ea!

Lumea de astăzi a fost avertizată la fel ca Ezechia atunci. Ea este avertizată constant. Biserica a fost avertizată. Aceste lucruri nu se întâmplă la întâmplare, ci toate au ceva în spatele lor.

Eu nu cred că a fost o întâmplare faptul că Ezechia s-a îmbolnăvit de acest furuncul. Dumnezeu l-a trimis pe Isaia la el să-i spună că va muri, dar mai întâi să-și pună casa în rânduială. Ezechia a plâns și i-a spus lui Dumnezeu: „Doamne, am umblat înaintea ta cu o inimă sinceră și neîmpărțită, de aceea, Te rog să-mi cruți viața pentru o cauză, o cauză bună, cauza lui Dumnezeu.” Și Dumnezeu i-a zis profetului Său: *„Du-te și spune-i lui Ezechia...”* (Isaia 38.5).

Nu este ciudat? Ezechia era cel mai mare om din țară. Vedeți? El era un rege, un bărbat temător de Dumnezeu; era un om adevărat, un credincios adevărat, dacă a putut să ceară așa ceva de la Dumnezeu, iar Domnul nu l-a muștrat pentru că a spus: *„Am umblat înaintea Ta cu credincioșie și cu o inimă curată.”* (v. 3). Aceasta spune mult. Vedeți?

Dumnezeu nu a spus: „Nu, Ezechia, nu ai fost așa!”, ci a admis că a făcut-o și a spus: „Da, am să-ți mai prelungesc puțin viața! Eu îți voi da ceea ce ceri.” El a făcut aceasta pentru că Ezechia era un om drept, un slujitor adevărat al lui Hristos.

Noi simțim că avem dreptul să cerem ceva, dacă obiectivul și motivația noastră

sunt corecte.

De aproape cincisprezece ani sau poate chiar mai mult, națiunea aceasta a fost avertizată constant: „Pocăiți-vă sau pieriți!”

În dimineața aceasta, devreme, în timp ce stăteam la masă la micul dejun, soția mea vorbea despre Billy Graham și despre soția lui, cât de obișnuit și cum încearcă să trăiască ei. Eu am spus: „El este un slujitor adevărat. El poate face două sau trei milioane pe an, din campaniile lui, dar nu-i primește pentru el, ci îi pune înapoi în lucrare, în transmisii și așa mai departe. Billy primește vreo douăzeci și cinci de mii pe an.

Ea a spus: „Cum poate să economisească douăzeci și cinci de mii pe an?”

„El ia doar ce trebuie să aibă pentru că care o casă pentru care trebuie să plătească și orice lucru. Eu am un mare respect pentru Billy Graham. El are un mesaj și acela este pocăința.” În țară, nu există astăzi nimeni pe care Dumnezeu să-l fi folosit cu mesajul acela ca pe Billy Graham. El îi cheamă pe politicieni și pe membrii bisericilor la pocăință. Dar el merge numai până acolo.

Apoi este un alt slujitor mare al Domnului: Oral Roberts. Nu există nimeni care iese acolo și se poate compara cu Oral Roberts. El scoate duhurile rele, cheamă Numele Domnului, provoacă senzații mici și așa mai departe, prin darul vindecării divine. Acesta este adevărul. El este un mesager al Rusaliilor.

Vedeți, există un mesager al bisericii mondiale denominaționale și a lumii reci.

Priviți apoi spre slujba noastră simplă și smerită, dovedind că „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” Vedeți? Ce face aceasta? Cheamă grupul Miresei, vedeți. El o cheamă afară din lume și din religie. El o scoate ca pe o roată dintre roți.

Înțelegeți ce vreau să spun?

Dumnezeu confirmă mesajul pocăinței pe care îl predică Billy Graham. Dumnezeu vindecă bolnavii prin rugăciunile lui Oral Roberts. Dumnezeu face lucrările pe care le-a făcut Isus, confirmând că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Acestea sunt mesajele orei. Toate cheamă: Pocăiți-vă sau pieriți!” Corect! „Pocăiți-vă sau muriți! Nu mai există nici o nădejde, totul s-a dus. Lumea este avertizată despre Venirea Domnului Isus.

Gândiți-vă că Dumnezeu S-a descoperit întotdeauna în trei, ca Tată, Fiu și Duh Sfânt; neprihănire, sfințire și botezul Duhului Sfânt; și așa mai departe; El este în trei.

Dumnezeu este în mesajul de pocăință adresat bisericii nominale; Dumnezeu este în mesajul vindecării divine adresat bisericii pentecostale; Dumnezeu este în Mesajul adresat Miresei. Vedeți? Noi constatăm că fiecare din aceste mesaje este o chemare: unul aici, unul acolo și unul dincolo. Dumnezeu cheamă Biserica afară din lume... cheamă biserica din biserica denominațională la Rusalii; și cheamă Mireasa afară din Rusalii. Vedeți?

El a început cu Luther, Wesley, și Mesajul de astăzi. Totul este preumbrit cu desăvârșire, și nu este posibilă nici o greșeală. Noi am cercetat peste tot în jurul capetelor, părțile exterioare și părțile interioare și am prezentat evenimentele cronologic, conform Scripturii, după timpul parcurs și știm că acesta este Adevărul absolut. Vedeți? Acolo nu este nici o greșeală. Nădejdea mea este că duminică Dumnezeu o adâncește atât de adânc încât să nu puteți ieși niciodată din ea. Vedeți?

Dumnezeu dă avertizarea: „Pregătiți-vă pentru judecată!” Bombele atomice stau gata în hangare, totul este pregătit. Dar înainte ca Dumnezeu să permită aceasta, trimite lumii un Mesaj de avertizare, așa cum a făcut-o cu Sodoma: „Ieșiți afară! Pregătiți-vă!” În curând se va întâmpla ceva!

Este la fel ca în zilele lui Noe. Înainte ca Dumnezeu să trimită apele să distrugă lumea veche, care se împotmolise în păcat, a trimis avertizarea! Isus a spus clar că în zilele în care va veni Fiul omului, va fi la fel ca în zilele lui Noe.

El arată cum se vor purta femeile, cum se vor căsători și se vor recăsători, despre marile realizări științifice, despre faptul că cei învățați și intelectuali se vor pune de partea intelectuală, în timp ce turma mică și smerită, se va distanța așteptând judecata care vine și scăparea. Înainte ca Dumnezeu să trimită judecata, a trimis un profet.

La fel s-a întâmplat și cu Ezechia. El a zis: „Pregătește-te, căci judecățile sunt gata să cadă!”

El a pregătit poporul pentru timpul respectiv. Prin mesajul său, Noe i-a pregătit pe oameni chemându-i să primească harul înainte de a veni judecata.

Cetatea Ninive a primit avertizarea înainte ca cele hotărâte de Dumnezeu să se întâmple. Domnul a privit spre Ninive și a zis: „*M-am săturat de toate aceste lucruri!*” Eu înțeleg aceasta... Ninive era o cetate păgână, a neamurilor. Ei au fost avertizați ca cetate; astăzi ca națiune, apoi întreaga lume. El a zis: „*Orașul acela mare este căzut în întregime în păcat.*”

Dar înainte ca Dumnezeu să trimită judecata, a trimis un mesaj de avertizare: „*leșiți afară din aceea! Pregătiți-vă!*” Observați că profetul nu a spus decât: „*Încă patruzeci de zile și Ninive va fi nimicită!*” (Iona 3.4).

Oh, cât este de greu uneori să faci așa ceva, să le spui oamenilor așa ceva! Dacă profetul nu veghea, ajungea în necazuri, pentru că se ducea într-o parte, încercând s-o facă ușoară, sau să facă compromisuri puțin aici și puțin acolo. Dar un profet adevărat care a primit porunca de la Dumnezeu, nu trebuia să facă nici un compromis, ci trebuia s-o pună chiar pe linie.

Acesta este motivul pentru care El a folosit atât de des Duhul lui Ilie, pentru că acest Duh și-a îndeplinit întotdeauna însărcinarea primită. Vedeți? El a adus poruncile Domnului exact cum le-a primit, așa cum le-a auzit, iar chemarea făcută a fost întotdeauna: „Veniți înapoi la Cuvânt!” Chemarea Lui va fi întotdeauna aceeași: „Întoarceți-vă la Cuvânt!”

Noi vedem că Ninive era în păcat. Profetul a ezitat deoarece aceea era o lume a neamurilor, vedeți, era o națiune a neamurilor, un popor al neamurilor; ei nu erau evrei, ci neamuri. Ninive era port mare, cap al comerțului. Acolo exista o mare industrie a peștelui, oamenii trăind din pescuit. Trebuie să fi fost un ținut foarte păcătos, cu oameni bogați și cu mulți bani; și unde sunt mulți bani, pătrunde înăuntru păcatul și violența.

Dumnezeu s-a săturat de ea și pentru că avea un profet, i-a zis: „Du-te jos acolo la Ninive, strigă, și spune: „În patruzeci de zile orașul va fi distrus!”

Dar Iona s-a gândit: „Dacă fac aceasta, voi avea probleme!” Și pentru că dorea să fie sigur că nu i se va întâmpla nimic, s-a gândit că va lua o mică vacanță și va merge în Tars. Dar observăm că el avea la dispoziție numai patruzeci de zile.

Astfel, Mesajul este urgent, timpul este aproape. Nu vă jucați cu alte lucruri încercând să luați o diplomă în Arte și să aflați ceva. Ora este aproape! Problema oamenilor de astăzi este că ei încearcă să construiască școli teologice și altfel de lucruri mari, când harul... Vai! Dacă predicăm venirea Domnului, ce nevoie avem de școli? Noi avem nevoie de pocăință față de Dumnezeu! Vedeți?

Un tânăr chinez a venit la misionarul Hudson Taylor și i-a zis: „Domnule Taylor, Domnul Isus m-a umplut de Duhul Lui. Eu sunt foarte fericit pentru aceasta și îmi trebuie zece ani ca să-mi iau diplomele și așa mai departe.”

Misionarul i-a răspuns: „Fiule, nu aștepta după diplome. Dacă ai candela aprinsă,

du-te și vorbește despre aceasta. Du-te și vestește-L, nu aștepta după diplome. Tu vei fi pe jumătate ars înainte de a-ți primi diploma.”

Haideți când este aprinsă, iar dacă nu știți altceva, spuneți cum s-a aprins. Nu încercați să ocupați locul altuia! Dacă știți ceva, spuneți numai ceea ce știți că este Adevărul: „Așa a venit El la mine și aceasta am simțit cu privire la El.” Dacă nu știți mai mult de atât, spune cât știi! Să mergem! Mesajul este urgent! Timpul este aproape”

Cum era dacă Isaia ar fi spus: „Voi aștepta să văd când se face bine furuncul acela!”

Vedeți, Dumnezeu i-a zis: „Du-te acolo sus și spune-i chiar acum!” Vedeți? El i-a poruncit lui Iona să meargă. Oh!

Apoi, el a ajuns în largul mării și corabia a fost cuprinsă de furtună; oamenii au tras pânzele, dar fără nici un folos pentru că corabia se învârtea în cerc și nu putea înainta deloc. Văzând ce lucruri ciudate se întâmplă, ei s-au întrebat care ar putea fi cauza. Se părea că totul este pierdut și corabia se va scufunda. Atunci fiecare a început să-l cheme pe dumnezeul lui, numai Iona, nu. Iona era în vacanță, de aceea s-a gândit că cel mai bun lucru ar fi să doarmă. Astfel a coborât în fundul corabiei și s-a culcat acolo, dar cârmaciul i-a zis: „Trezește-te, trântorule, și strigă după Dumnezeuul tău!” Iona știa că nu este în ordine. El fugea de răspundere. Tot așa știe fiecare din noi ce nu este în ordine.

Și el a zis: „Este numai vina mea. Luați-mă, legați-mă de mâini și aruncați-mă în mare, și marea se va liniști față de voi!” Dar oamenii aceia erau niște oameni cumsecade și nu au vrut să o facă, dar au aflat că el era un profet și știau despre ce vorbește. El a spus: „Gândul meu a fost să iau o mică vacanță, Domnul nu vrea să-mi iau această vacanță. Trebuia să merg acolo jos, pentru o lucrare, dar m-am gândit că ar fi mai bine să mă odihnesc întâi. Eu trebuie să plec însă la Ninive. Mesajul este urgent și trebuie să ajung acolo.”

Îmi imaginez cum peștele acela mare, pregătit mai dinainte de Dumnezeu, a venit imediat la locul unde se afla Iona, l-a luat la bord și a pornit cu toată viteza spre Ninive. În viteza lui a stropit toată plaja pentru că trebuie să îl lase pe țărm pe profetul Domnului! El a luat vaporul greșit, dar Dumnezeu i-a rânduit un alt vapor.

Voi știți că Dumnezeu este în stare să facă lucruri mari, dacă vom asculta numai de El. Vedeți? El va face căi acolo unde nu este nicio cale, pentru că El este Calea. Vedeți? Când Mesajul este absolut urgent, așa cum este astăzi, Dumnezeu rânduiește o cale.

Noi am văzut aceasta și când am vorbit despre Amos. Dacă vreți să citiți vreodată istoria lui, este foarte mare. Citiți istoria lui Amos din primul capitol. El este un alt tip de avertizări înainte ca judecata să lovească păcatul. Orașul care trebuia avertizat era locuit de un număr mare de evrei, care se îndepărtaseră de calea dreaptă. Orașul lor era un mare centru turistic. Pot să-mi închipui (noi am mai vorbit despre aceasta), cum venea bătrânul acela chel, a venit peste vârful dealului, cu ochii îngustați în timp ce se uita jos și vedea păcatul acelei națiuni mari și al oamenilor. Vai, ce lucru! Nimeni nu știe de unde venea el.

Nimeni nu-i cunoștea pe profeții aceia, care se ridicau de undeva și plecau în același fel. El s-a dus în orașul acela cu „Așa vorbește Domnul! Pocăiți-vă sau pieriți, pentru că Dumnezeu va distruge această națiune! El va șterge această cetate de pe fața pământului! Voi ați încheiat un legământ de pace cu vrăjmașul vostru și credeți că sunteți în siguranță, dar în tot acest timp, asirienii se pregătesc. Voi nu puteți merge împreună decât dacă sunteți de acord. Aceasta-i tot!”

Dumnezeu vrea să ne separăm de tot ce este rău! El vrea să ieșim din lume, nu să încercăm să trăim cu lumea și cu Dumnezeu, nu să încercăm să fim la modă după lume și după Dumnezeu. Să nu mai încercăm să-L slujim pe Dumnezeu în felul lumii! Voi trebuie să trăiți ori pentru lume, ori pentru Dumnezeu! Trebuie să îl credeți pe Unul sau pe altul.

Noi vedem că Amos a vestit judecata lui Dumnezeu pentru acei oameni, dacă nu se pocăiesc. Oh, cât de bine se potrivește cu ziua noastră! Eu cred că locuitorii acestui oraș înfloritor, cu o economie înfloritoare, care aveau tot ce-și doreau, erau siguri că sunt în voia lui Dumnezeu, în deplina Sa voie, pentru că le mergea bine. Dar ei au aflat că Dumnezeu nu este întotdeauna autorul prosperității. Nu! Uneori când prosperitatea lovește bisericile, ele se depărtează de El.

Știți, Dumnezeu a vorbit odată despre Israel și a zis: „...te-am găsit în câmp...te-am scăldat în apă, te-am spălat de sângele de pe tine, și te-am adus înăuntru”, să fie copilul Lui. „Și ai crescut, te-ai făcut mare, ai ajuns de o frumusețe desăvârșită, dar te-ai încrezut în frumusețea ta, și ai curvit... te-ai dat la orice trecător.” (Ezechiel 16). Vedeți? „Când erai săracă și în lipsă, M-ai slujit, dar când te-am binecuvântat și ți-am dat mai mult, M-ai părăsit!” Este dovedit că este așa. Oh, vai!

Noi vedem că acest profet, Amos, a lovit cu putere în națiunea sa. El era numai un plugar. Cu toate acestea, vedem că i-a lovit cu toată asprimea și le-a spus tot ce li se va întâmpla. El a spus că dacă nu se corectează înaintea lui Dumnezeu, chiar dușmanul pe care l-au luat ca partener îi va distruge!

Noi aflăm că nici mândra noastră America nu va scăpa de mânia lui Dumnezeu. Așa cum am spus într-o zi, de când sunt aici, sunt sigur că totul a ajuns la sfârșit! Nu mai pot vedea nici un lucru pe care am putea zidi. Voi nu puteți zidi pe politică, deoarece este dusă. Nu puteți zidi pe viața socială, pentru că este foarte imorală! Nu mai este nimic pe care v-ați putea bizui. Voi nu vă puteți pune nădejdea în nimic. Ce ziceți despre biserică?

Nu mai puteți face nimic cu ea, deoarece este foarte formală, este dusă, nu a mai rămas nimic. Și-a vândut dreptul de întâi născut pentru o ciorbă de linte și așteaptă judecata. Duhul Sfânt a trecut prin această națiune, arătând semne și minuni, dar ei resping în continuu harul Lui. Dar Dumnezeu Se dovedește pe Sine Însuși, dovedind că El este Cuvântul lui Dumnezeu manifestat în această zi. Cu toate acestea, ei încă Îl resping. Vedeți? Nu a mai rămas nimic. Voi însă nu puteți face cu Dumnezeu la infinit așa!

Bine. Noi aflăm că Își trimite profeții cu avertizarea, și nu-și schimbă niciodată calea, metoda Lui de a face lucrurile.

El nu lovește întotdeauna când avertizează. Aș vrea să vedeți acest citat. Dumnezeu face o avertizare, dar nu lovește întotdeauna în același timp când avertizează. Ați observat aceasta? Și dacă El nu lovește când trimite o avertizare, profetul este batjocorit: „Tu nu L-ai avut. Ai spus o minciună, nu ai avut dreptate!”

Probabil același lucru i s-a spus și lui Isaia. Ce credeți că au spus oamenii când l-au văzut că merge la împărat și îi profetește că va muri, după care s-a întors și a zis: „Nu vei muri, ci vei trăi!”?

Dar despre Iona care a mers pe străzi strigând: „Oh, orașul acesta va fi distrus în patruzeci de zile!”, și Dumnezeu nu a făcut aceasta?

Vedeți, voi trebuie să vegheați pentru că Dumnezeu nu lovește întotdeauna când avertizează. Însă în cele mai multe cazuri profetul este batjocorit. Dar dacă el este un profet dovedit cu Cuvântul Domnului, vedeți, cu semnele lui Dumnezeu, așa cum a spus Dumnezeu că va fi dovedit profetul Său (căci acești oameni erau profeți), Cuvântul lui nu este al lui, ci Acela este Dumnezeu, și El se va împlini. Dacă este Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să se îplinească. Există un singur lucru care-l poate opri, iar acela este o pocăință rapidă.

Observați, Amos, a trăit să vadă profeția lui, dar când a vorbit împotriva aceluia oraș și a spus cum se va întâmpla, cum Dumnezeu îi va determina pe sirieni să vină și să-i biruiască, și așa mai departe, și cum îi va mânca propria lor corupție... Am privit în Scriptură și am socotit că profeția lui s-a împlinit abia după cincizeci de ani, dacă nu am greșit cumva. Voi ce credeți? A trecut o generație până când s-a împlinit profeția lui Amos. Și dacă citiți în Scriptură, veți vedea că ceea ce a spus el, s-a împlinit cuvânt cu cuvânt.

Ioan a văzut Cartea Apocalipsei. Ea nu s-a împlinit în ziua lui, dar noi vedem că se împlinește exact. Vedeți?

Daniel a profetizat despre ziua aceea, începând din timpul lui până la sfârșit, dar nu a trăit s-o vadă.

Domnul i-a zis: „*Du-te, Daniele! Pecetluiește Cartea, căci vei adormi în partea ta, dar te vei ridica în Ziua aceea!*” Vedeți? Dumnezeu nu lovește întotdeauna imediat ce profetește. Așa cum am spus, profeția lui Amos s-a împlinit după cincizeci de ani. Dar ea s-a împlinit!

Un profet biblic, un profet adevărat este o persoană deosebită. Nu deosebită în sensul că diferă de ceilalți oameni, ci pentru că are o slujbă deosebită, specială. Și pentru că are o însărcinare deosebită, trebuie să fie puțin altfel decât ceilalți oameni, pentru a putea face lucrarea respectivă. Dumnezeu i-a asemănat pe profeții Săi cu vulturii.

Vulturul este o pasăre deosebită. El nu este doar o pasăre, ci este o pasăre deosebită, fiindcă poate zbura mai sus decât orice altă pasăre și poate vedea mai departe decât orice altă pasăre. Ca să poată zbura atât de sus, trebuie să aibă o construcție diferită de celelalte păsări. La ce i-ar folosi să urce acolo sus dacă nu ar vedea nimic? Dar el este creat special pentru înălțimi. Vulturul face parte din familia răpitoarelor și poate rupe și ucide cu ciocul orice pasăre sau animal rânduit pentru hrana lui. Mulți dintre ei sunt mâncători de hoituri. Există vreo patruzeci de specii de vulturi, dar vulturii adevărați sunt foarte rari.

Vedeți? În biserică există un păstor, iar păstorul este o persoană deosebită. El este astfel construit încât să împace toate certurile oamenilor. El este un purtător de sarcini, este boul echipei. Când cineva are ceva împotriva altuia, el stă jos cu cei doi și nu ia partea nimănui, ci gândește și îi aduce înapoi în dragoste. Vedeți? El este un păstor și știe cum să poarte de grijă lucrurilor.

Evangelistuleste un om deosebit. El arde ca o minge de foc; aleargă dintr-un oraș în altul, predică mesajul, apoi merge în altă parte. Vedeți, el este un om deosebit.

Învățătoruleste un om deosebit. El se retrage sub ungera Duhului și este în stare să lege fiecare Cuvânt prin Duhul Sfânt. Nici păstorul și nici evangelistul nu se pot compara cu el.

Apostolul este un om deosebit. El este unul care „pune în ordine.” Este un om trimis de Dumnezeu să pună lucrurile în ordine.

Profetuleste un om deosebit. Profetul este un om la care vine Cuvântul, deoarece este astfel constituită încât subconștientul și conștientul lui sunt atât de aproape încât nu trebuie să doarmă pentru a avea un vis, ci vede în timp ce este treaz. Vedeți? Este ceva ce face Dumnezeu.

Profetul vede dinainte lucrurile care vin. El vede potirul umplut al mâniei lui Dumnezeu, înainte de a fi umplut, și poate spune: „Așa vorbește Domnul! Dumnezeu va distruge orașul acesta dacă nu vă pocăiți!” De ce poate spune aceasta? Pentru că el e un vultur care zboară deasupra lucrurilor. El privește înainte și vede potirul mâniei lui Dumnezeu golit. La aceasta se uită profeții. El nu privește la ceea ce se petrece acum, ci la ceea ce va fi, și spune: „Vine aceasta și aceea!” El merge atât de sus încât poate vedea acea umbră. El a zis: „Lumea va fi cuprinsă de întuneric! De întuneric beznă.” El este sus, soarele strălucește acum, dar el vede acea umbră venind, și spune ceea ce vede. Ea nu este încă aici, dar cu siguranță va veni! Corect. Vedenia lui nu se va împlini pe loc, însă ea vine și ajunge la împlinire. Așa este. Întunericul va veni și îi va cuprinde pe oameni. El știe că vine, fiindcă o vede cu ani înainte.

Amos, profetul uns de Dumnezeu, a văzut întunericul și judecata. El a văzut Siria, cu carele sale de luptă, venind ca o furtună care smulge copacii din pământ. El a văzut judecata lui Dumnezeu cu cincizeci de ani înainte de venirea ei. Vedeți, pentru că era profet, Amos a fost ridicat în Duhul și a văzut judecata de departe. El

a văzut potirul plin, înainte de a fi umplut.

Ca Avraam. Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „...sămânța ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei; acolo va fi robită și o vor apăsa greu, timp de patru sute de ani. În al patrulea neam, ea se va întoarce aici; căci nelegiuirea Amoriților nu și-a atins încă vârful.” (Geneza 15.13,16). Vedeți? Dumnezeu știa că potirul urma să se umple, de aceea i-a vorbit profetului Său și i-a spus: „Tu vezi potirul acela, dar nelegiuirea Amoriților nu l-a umplut încă. Să nu le spui nimic! Reține-o pentru tine, dar ea se va împlini întocmai. Când potirul lor este umplut, și cei patru sute de ani trecuți, îi voi scoate dinaintea voastră ca lăcustele, și voi stabili sămânța ta aici în această țară.” Amin! Acesta este profetul Domnului.

Când el vorbește despre vedenia pe care a avut-o, indiferent dacă este vorba despre mânie sau despre vindecare, împlinirea ei poate zăbovi, dar se va împlini dacă el vorbește în Numele Domnului. Ea poate fi o binecuvântare pentru voi; poate vă spune un lucru anume, și voi nu o puteți vedea toată și spuneți: „Cum este posibil așa ceva? El mi-a zis: „Așa vorbește Domnul: Se va întâmpla cutare și cutare lucru!”, și iată că nu s-a întâmplat nimic! Omul acela este greșit!” Voi veți fi judecați pentru necredință în El, dar se va împlini oricum! Vedeți? Ea se va împlini!

Biblia spune: „Chiar dacă întârzie, se va împlini la vremea ei!” Ea se va împlini.

Profetul se uită în depărtare, vede ceva și vorbește despre ceea ce vede. El nu privește la prezent, la cum arătați acum, ci privește spre ceea ce va fi. Și când vorbește ceva și aceea este în Cuvântul Domnului, nu există nimic în lume s-o poată opri, decât singur Dumnezeu. Corect!

Observași! Profetul își spune vedenia; uneori spune lucruri bune (de exemplu, vorbește despre vindecarea voastră), iar voi vă puteți gândi: „Nu poate fi adevărat ce a spus, pentru că nu sunt mai bine!” Ce urmează? Gândurile voastre pronunțate aduc judecata lui Dumnezeu peste voi. Așa este. Isus a făgăduit că vă salvează dacă Îl credeți, dar dacă nu-L credeți, nu se va întâmpla nimic. Voi trebuie s-o

acceptați, trebuie să-L credeți! Voi trebuie să știți de unde vine El, căci vă dă credință în Dumnezeu; profetul vostru. Vedeți? Voi trebuie să-L credeți.

Noi vedem că tot ce au vestit acești profeți s-a împlinit întocmai. Dacă mânia lui Dumnezeu este golită asupra oamenilor, există un singur lucru... Dacă profetul anunță că se va întâmpla un anumit lucru, singurul lucru care mai poate opri mânia lui Dumnezeu este pocăința. Numai pocăința înaintea lui Dumnezeu poate opri mânia Lui. Nu așteptați după ea, nu o faceți atunci! Când Dumnezeu vă spune ceva, faceți imediat ce a spus El.

Ezechia era un om bun, dar Dumnezeu i-a zis: „Ezechia, a sosit vremea și Eu trebuie să te iau. Pune-ți casa în rânduală!”

Dar el a spus: „Doamne, am nevoie de cincisprezece ani pentru aceasta. Tu spui că trebuie să plec, dar mie îmi trebuie cincisprezece ani să-mi pun casa în rânduală. Nu pot s-o fac imediat, Doamne. Nu am timp, nu pot s-o fac mai repede, Doamne. Mai îngăduie-mi încă cincisprezece ani pentru a duce această lucrare la îndeplinire, pentru că nu pot să-mi pun casa în rânduală mai repede!” Vedeți, porunca lui Dumnezeu era: „Pune-ți casa în rânduală!”

Dar Ezechia a răspuns: „Nu pot să termin anul acesta! Am nevoie de mai mult timp. Trebuie să rezolv una, apoi cealaltă; apoi trebuie să o dau la tipul acesta, o, am nevoie de cincisprezece ani s-o fac! Mai lasă-mă, mai îngăduie-mi puțin timp pentru aceasta!”

Atunci Dumnezeu a spus: „Bine, am să mai amân puțin!” Dar vedeți, el a trebuit să moară oricum.

Ezechia a folosit din plin timpul care i s-a dat, însă a decăzut. Vedeți? Ar fi fost mai bine pentru el dacă ar fi plecat fără să-și fi pus aceea în ordine. Corect.

Dumnezeu i-a dat cincisprezece. De ce? Pentru că Ezechia s-a grăbit să spună: „Doamne, eu sunt un om moale și am nevoie de cincisprezece ani ca să-mi pun casa în ordine. Tu mi-ai poruncit să fac aceasta, dar am nevoie de cincisprezece ani. Uite, acolo am un împrumut, apoi trebuie să fac aceasta și cealaltă.”

El era un om evlavios Dumnezeu, dar Cuvântul lui Dumnezeu trebuia să se împlinească oricum. El se va împlini oricum, doar că Dumnezeu l-a oprit pentru o vreme, a fost o amânare. Dar în timpul de prelungire, el a făcut un păcat și Domnul i-a spus: *„Pedeapsa nu te va lovi pe tine, ci pe copiii tăi.”* Voi cunoașteți povestea.

Noi observăm că o pocăință rapidă poate opri mânia lui Dumnezeu pentru un timp.

În ceea ce privește cetatea Ninive, Dumnezeu a zis: *„Du-te acolo și spune-le: „Încă patruzeci de zile și Ninive va fi nimicită!”* (Iona 3.4). O, vai, cum s-au pocăit ei! Imediat după ce profetul a traversat cetatea vestind judecata: „Așa vorbește Domnul: Cetatea va fi nimicită!”, împăratul a poruncit post și rugăciune pentru toată cetatea: „Îmbrăcați-vă în sac, puneți-vă cenușă pe cap și nu numai pe cap, ci și pe corp, și toți să stea în post și rugăciune! Nici chiar animalele să nu primească mâncare!” Ce pocăință!

Acum, noi observăm că dacă profetul nu veghează, vedeți, dacă nu-și ține simțurile la Dumnezeu, veți afla ceva chiar acolo, dacă nu vegheați...

Priviți-l pe Isaia. El și-a vestit profeția și s-a dus înapoi în coliba lui mică din pustie. Și iată că Dumnezeu a vorbit din nou, dar nu împăratului care se ruga, pentru că El are întotdeauna o cale de a face lucrurile. Acolo era un profet, iar Cuvântul Domnului vine la profeți. El a plecat afară și a zis: *„Du-te înapoi și spune-i lui Ezechia că i-am ascultat rugăciunea. El crede că îi trebuie cincisprezece ani s-o facă. Eu i-am văzut lacrimile pentru că el a vrut să facă o slujbă foarte tare.”* Vedeți?

De ce l-a însărcinat Domnul pe Isaia să meargă la Ezechia cu „Așa vorbește Domnul”, dacă era o modificare sau o amânare? Hotărârea s-a împlinit oricum: Ezechia a murit. Dacă are loc vreo amânare, El este obligat să vină înapoi la omul pe care l-a trimis cu „Așa vorbește Domnul!” El i-a spus lui Isaia: „*Du-te înapoi și spune-i lui Ezechia...*” (2 Împărați 20.1-6).

Iona a avut o atitudine diferită. El s-a urcat pe vârful dealului și a zis: „Ei bine, era mai bine să nu mă fi născut!” Oh, cum s-a dus el înainte! Și Dumnezeu a avut un curcubete care a crescut și i-a făcut ceva umbră să se răcorească acolo sus. Dar el a zis: „M-am dus acolo jos, și ei vor spune că sunt un profet fals!”

Atunci Dumnezeu i-a vorbit și i-a zis: „Uite-te la orașul acela de jos! Privește, Iona, cum se pocăiește tot orașul în sac și cenușă.”

Apoi i-a vorbit despre curcubete și despre viermele care l-a tăiat.” Cu voia Domnului, într-o zi aș vrea să vin la Tabernacol și să iau o serie despre Iona. Sunt foarte multe lucruri mari aici: vântul de la răsărit, oh, și multe alte lucruri. Este o temă copleșitoare. Aceste mărgăritare sunt preumbriri. Ele sunt corecte, chiar și Isus Cristos fiind preumbrit în cartea lui Iona. Isus Hristos. Desigur, orice linie din Biblie îl aduce pe Isus Hristos. Dacă va fi cu voia Domnului, aceasta va fi lecția noastră de duminică.

Fiți atenți, pentru că sunt lucruri pe care voi le spuneți sinceri înaintea lui Dumnezeu, și totuși greșiți. Voi trebuie să vegheați.

În seara aceasta aș vrea să vă arăt un alt Iona, care se află în fața voastră, chiar pe platformă.

Într-o seară au venit la mine niște oameni. S-ar putea ca în seara aceasta să se afle printre noi doamna sau alți membri ai familiei, de aceea, nu-i voi spune numele. Sunt o familie simpatică, ce a venit aici din Kentucky. Ei sunt oameni drăguți și

prietenosi. Noi eram prieteni buni, dar ei făceau parte din categoria oamenilor care veneau la serviciul divin numai când era în adunare o trezire deosebită, iar când aceasta trecea, când trezirea înceta și trebuiau purtate sarcini, nu voiau să le poarte. Copii lor au participat de mici la serviciul de școală duminicală și la alte lucruri.

Acum patru sau cinci ani, am venit acasă. Și această fată tânără (care era de vreo opt ani când era acolo), acum era măritată și avea doi copii, și stătea în spital, pe patul morții. Era însărcinată în luna a cincea și bebelușul murise în ea. Medicii nu puteau s-o opereze din pricina unei infecții urinare și putea muri în orice clipă. Dacă o operau, murea, și la fel se întâmpla dacă nu o făceau, din cauza copilului mort în ea. Deci, tânăra era pe moarte, fără nici o șansă de salvare.

M-am dus s-o văd pentru că a trimis după mine. Când am intrat în salon, am văzut tubul de oxigen. Am deschis puțin cortul de oxigen și am întrebat-o:

„Mă cunoști? Știi cine sunt?”

„Desigur, frate Branham”, a răspuns ea, „îmi aduc aminte de tine.”

„Care este starea ta? Îți dai seama cât ești de bolnavă?”

„Știu. De aceea am trimis după tine.”

„Ei bine, cum este cu tine și cu Domnul?”

„Frate Bill, nu sunt pregătită să plec.”

Am îngenuncheat ne-am rugat împreună cu mama ei, cu soțul și cu rudele care erau în salon. Mama și soțul ei au început să plângă. Apoi am întrebat-o și ea a pus toate lucrurile în ordine cu Dumnezeu. S-a întors din nou la Domnul și i-a promis că îl va sluji cu toată ființa ei, dacă o iartă. I-a părut rău de păcatele ei și de felul ușuratic în care a trăit, și a continuat să se pocăiască cu lacrimi. După un timp, m-am ridicat și am ieșit din spital.

În dimineața următoare am fost chemat din nou la spital, iar acolo am aflat că sora a fost supusă la un test pentru a se constata în ce măsură a înaintat infecția urinară, dar spre marea mirare a medicilor s-a constatat că nu mai era nici urmă de așa ceva. Dispăruse cu desăvârșire. Medicii erau foarte agitați și se întrebau: „Cum este posibil așa ceva? Este foarte ciudat. Vom continua să-i dăm penicilină, iar dacă starea ei va fi la fel ca acum, mâine o vom opera și vom scoate copilul mort din ea.” În ziua aceea medicii i-au făcut două sau trei teste și toate au dat același rezultat: totul era în ordine. Astfel, au pregătit-o pentru operație și au scos-o din cortul cu oxigen. Totul era bine. Ei urmau s-o opereze în dimineața următoare și să-i scoată copilul.

Între timp, am plecat din oraș, iar Domnul nu mi-a mai spus nimic referitor la ea. Puteți să-i întrebați pe oameni dacă nu mă credeți. Domnul nu mi-a spus nimic cu privire la ceea ce va urma, dar când a văzut că situația ei s-a rezolvat, bărbatul ei, un om păcătos, a venit la mine și mi-a zis: „Frate Branham, doresc să-mi predau viața Domnului Isus.” (Aceasta s-a întâmplat în salon).

Eu i-am răspuns: „În ordine, îngenunchează aici. Ia-o pe soția ta de mână și umblați sinceri prin viața aceasta, împreună.”

Mama ei m-a privit și a spus: „Frate Branham, aici sunt eu și copiii mei. Noi am fost foarte ușuratici, când înăuntru, când afară, când cu comunitatea, când am umblat de capul nostru. Noi te-am auzit predicând și vom merge la altar și vom veni înapoi.” „Și eu sunt decăzută, frate Branham,” a continuat ea. „Doresc să mă întorc la Domnul, pentru bunătatea Lui față de copilul meu.” Vedeți, este foarte frumos, dar voi să nu veniți la Domnul din cauza aceasta!

Pe la miezul nopții, mama a adormit, dar fiica ei a chemat-o și i-a zis: „Mamă....”

„Ce dorești, dragă?”

„Sunt foarte fericită!”

„Mă bucur mult pentru că ești fericită”, i-a răspuns mama.

„Am pace cu Dumnezeu. Oh, ce sentiment minunat!”

După câteva minute, tânăra a strigat-o din nou pe mama ei, iar când i-a răspuns, fiica i-a zis:

„Mamă, eu mă duc Acasă...”

„Desigur, draga mea. Doctorul va lua mâine copilul, iar apoi după o zi sau două, când tăieturile se vor vindeca, vei merge afară de aici, vei merge acasă din nou și vei fi fericită, tu, bărbățulul tău și copilașii, vei fi o creștină și vei trăi pentru Dumnezeu.”

„Mamă, vreau să spun că mă duc la Casa mea cerească.”

„Sigur, dragă, la sfârșitul călătoriei tale”, i-a răspuns mama.

„Acesta este sfârșitul călătoriei mele. Da, mamă, în câteva minute voi fi acolo.”

Mama credea că fiica ei este doar neliniștită pentru că are febră, de aceea, a chemat-o pe soră, și ea i-a verificat respirația. Totul era normal, dar după câteva minute fiica a trecut dincolo. Murise.

După o săptămână sau două, m-am întors și eu acasă. Cred că fratele Graham a predicat la înmormântarea fetei moarte în seara aceea, și eu m-am dus să o văd pe mamă.

Nu știu ce m-a determinat s-o fac, dar am zis: „Doamne, Dumnezeule, îmi datorezi cu o explicație, pentru că după ce m-am dus acolo și i-am spus acelui bărbat, și el a venit la Domnul după ce Tu ai făcut aceste lucruri pentru el, și toate în celelalte, și apoi să iei viața acelei fete în acel fel?” Am zis: „Îmi datorezi o explicație!”

Când îi spui lui Dumnezeu ceva de felul acesta, El te va lăsa să stai singur. El nu-mi datora nimic, eu sunt dator Lui. După această întâmplare, El m-a lăsat câteva zile să mă topesc (Voi știți cum vine asta). După trei sau patru luni, mă aflam pe malul râului, și Domnul mi-a vorbit într-o vedenie și mi-a zis: „Du-te la mama acelei femei și spune-i: „Nu venise vremea ca fiica ta să plece cu un an în urmă, când era să se înece în râu? Ea ar fi trebuit să plece atunci, dar nu am putut s-o iau pentru că nu era pregătită. De aceea, nu am luat-o decât atunci când a fost pregătită de plecare. Acesta este motivul pentru care ai fost chemat la spital, și pentru care s-a întâmplat tot ce știi!”

Atunci am îngenuncheat și am plâns. „Doamne Isuse”, am spus, „iartă-l pe slujitorul Tău neștiutor și prost. Niciodată nu ar fi trebuit să vorbesc așa cum am vorbit, Doamne.”

După aceea, am plecat la mama acelei femei. Ea locuiește aici, pe strada Market. Când am ajuns la ea, i-am zis:

„Vreau să-ți pun o întrebare.”

„Desigur, frate Bill”, mi-a răspuns ea.

„Este adevărat că fiica ta era să se înece?”

„Da, frate Branham. Bărbatul ei și ceilalți au scos-o din râu aproape moartă. A fost nevoie să i se facă respirație artificială ca să poată fi readusă la viață. Au pompat apa afară din ea. Ea era îmbrăcată cu o rochie. Erau ieșiți la iarbă verde la un sfârșit de săptămână. Când au alergat pe nisip, ea a alunecat și a căzut în apă. Soțul ei și ceilalți nu au observat-o decât atunci când mai apărea uneori la suprafața apei. Au alergat și au scos-o din apă, dar ea era aproape moartă.”
„Atunci ar fi trebuit să plece!”, am spus eu.

Vedeți, Dumnezeu știe ce face El. Probabil, Domnul mi-ar fi spus aceasta dacă nu aș fi avut atitudinea pe care am avut-o: „Doamne, îmi datorezi, să-mi spui despre aceasta!” El nu vă datorează nimic!

Într-o seară am fost într-o adunare și acolo l-am auzit pe un evanghelist rugându-se pentru o bolnavă. El zicea: „Dumnezeule, îți poruncesc s-o vindeci pe femeia aceasta bolnavă!” Cine îi poate porunci lui Dumnezeu? Dumnezeu face ceea ce vrea El. „*Poate lutul să-i zică Olarului: „Pentru ce m-ai făcut așa?”* (Romani 9.20). Vedeți? Sigur că nu! Dar dacă profetul rămâne liniștit și îl roagă pe Dumnezeu pentru un răspuns, răspunsul Lui vine negreșit.

Așa cum a întrebat persoana aceea despre sămânța șarpelui. Vedeți? Fiți atenți și nu vă grăbiți, deoarece Dumnezeu îngăduie toate lucrurile pentru binele celor ce îl iubesc pe Dumnezeu.

Dacă oamenii din Ninive nu s-ar fi pocăit, judecata lui Dumnezeu ar fi venit peste ei. Gândiți-vă la faptul că profetul trebuia să asculte. Vestirea lui era o avertizare.

Același lucru este cu această națiune. Poate cineva zice: „Frate Branham, duminica trecută ai spus că pentru națiunea americană nu mai este nici o speranță.”

Da! De ce? Pentru că a nesocotit chemarea lui Dumnezeu. Ea ar fi trebuit să primească mesajul. Va veni un timp când această națiune se va face bucăți. Eu am văzut lucrul acesta în anul 1933. Vedeți?

Poate spuneți: „Ei bine, aceasta nu s-a întâmplat atunci!”

Dar se va întâmpla. Nici Mussolini nu era încă la putere; Linia Maginot nu era construită; nici mașina nu arăta ca un ou, în zilele acelea; nici femeile nu alegeau un președinte care va arăta ca un băiat de facultate, și toate celelalte lucruri, nici nu era acolo un președinte catolic, și așa mai departe. Cu toate acestea, Dumnezeu ni le-a spus mai dinainte.

În timp ce se apropie acel lucru, potirul mâniei se umple tot mai mult. Billy Graham v-a chemat la pocăință și la fel Oral Roberts și ceilalți. Profeții și așa mai departe, au străbătut națiunea aceasta făcând semne și minuni, dar ea nu s-a pocăit ci se adâncește tot mai mult în păcat.

Observați, Ahab nu s-a pocăit la mustrarea lui Ilie. Dacă Ahab s-ar fi pocăit și ar fi umblat smerit înaintea lui Dumnezeu, acel lucru nu s-ar fi întâmplat niciodată. Dar el s-a dus, a luat via lui Nabot și pe el l-a omorât. A făcut cu adevărat numai fapte rele. Dar Izabela? Profetul s-a dus la ea cu „Așa vorbește Domnul!”, dar ce a făcut Izabela? L-a amenințat că-l ucide. Ce a urmat? Profeția s-a împlinit întocmai: câinii au mâncat-o și au lins sângele lui Ahab. Totul s-a împlinit conform Cuvântului Lui. El a văzut potirul umplut.

Acesta este motivul pentru care Mica a spus același lucru. Cum putea să binecuvânteze Mica ceea ce blestemase Dumnezeu? Vedeți, Cuvântul lui, profeția lui, era în armonie cu Cuvântul.

Irod nu s-a pocăit atunci când Ioan Botezătorul i-a spus: „Nu-ți este îngăduit să trăiești cu nevasta fratelui tău.” (Matei 14.4). Irod nu s-a pocăit! Dar ce a făcut el? Soția lui a cerut capul profetului. Priviți la mizeria în care s-a dus el. Priviți ce i s-a întâmplat. Vedeți ce s-a întâmplat cu Ioan? Până astăzi, în Elveția, apele albastre ale respingerii Lui încă fierb ca o amintire. Irod nu s-a pocăit când a fost avertizat de Domnul prin profetul Său, Ioan. Vedeți, el i-a vestit judecata Domnului, chiar dacă cel în cauză a fost împărat. Oricine ar fi fost acel om, trebuia să se pocăiască atunci când îl cheamă Dumnezeu, sau mânia este peste el!

Eu mi-am notat cât de des s-a întâmplat lucrul acesta în timpul profețiilor, dar nu avem timp să luăm toate exemplele.

Dacă nu este pocăință, vine cu siguranță judecata! Ezechia s-a pocăit. Vedeți? Ninive s-a pocăit.

Ahab nu s-a pocăit. Nebucadnețar nu s-a pocăit. Oamenii din timpul lui Noe nu s-au pocăit, și judecata a venit drept înaintea. Vedeți? Dar mai întâi, El îl avertizează pe fiecare. Fiecare primește o avertizare. Văzând că timpul este aproape, fiecare om care simte că este o avertizare, pocăiți-vă repede înainte ca mânia lui Dumnezeu să lovească.

Acum să o aducem jos la Tabernacolul Branham. Noi am văzut toate aceste lucruri și știm că este Adevărul absolut.

Însărcinarea Cuvântului este: „Dacă vă veți pocăi și vă veți boteza în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre, veți primi darul Sfântului Duh, pentru că promisiunea este a voastră, a copiilor voștri și a celor ce sunt foarte departe.” Vedeți?

Nu demult, fratele Dauch, mi-a spus: „Frate Branham, eu îmbătrânesc și devin tot mai slab pentru că am deja nouăzeci și unu de ani. Crezi că sunt pregătit să mor?

Crezi că sunt pregătit să plec? Crezi că sunt salvat?"

„Frate Dauch, te-ai dus cândva la un doctor pentru un control?"

„Da”, mi-a răspuns el.

„Ce face doctorul pentru aceasta? El are o carte pe care o consultă. Astfel, primul lucru pe care trebuie să-l facă este să-ți verifice inima. Pentru aceasta, ia un stetoscop, îl pune la urechi și ascultă inima pacientului său. După aceea, îți verifică tensiunea cu aparatul de măsurat tensiunea. Mai departe face analiza urinei și a sângelui și multe alte analize. Dacă nu găsește nimic, el mai face încă o verificare cu raze X. Dacă nici atunci nu găsește nimic, spune: „Domnule Dauch, tu ești sănătos fizic.”

Pe ce se bazează când spune aceasta? Pe ceea ce este scris în cartea lui medicală. Acesta este fundamentul lui. După această carte se ghidează și ia hotărâri, dacă ceva nu este în ordine. El va spune de la caz la caz, ce nu este în ordine.

Apoi am continuat: „În cazul acesta, eu fac o verificare a sufletului. Pentru suflet există un singur Instrument, iar Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.” Isus a spus în Ioan 5.24: *„Cine aude cuvintele Mele...”* Acest „aude” nu înseamnă că auzi numai un sunet, ci „aude Cuvântul Meu”, înseamnă „să-L primească.” *„Cine poate primi Cuvântul Meu,” amin „cel care Îl ascultă!”* (Nu stă liniștit, să Îl numească nonsens! Nu este nimic de lucrurile acelea) *„Cel ce ascultă Cuvântul Meu!”* Acela este Cuvântul lui Isus, pentru că El este Cuvântul. Acolo sunteți!

„Cine ascultă Cuvântul Meu,” a spus El, *„și crede în Cel care M-a trimis, a trecut din moarte la Viață; și nu va veni la Judecată, ci a trecut deja de aceasta.”* Amin!"

„Cum stai cu bătaia inimii?"

„Îl cred, L-am ascultat și L-am primit”, a răspuns el.

„Conform celor spuse de Specialistul Șef, de Doctorul Șef al Vieții veșnice, tu ai trecut de la moarte la Viață și nu vei veni niciodată la condamnare.”

„Când te-am auzit predicând despre botezul în apă, în Numele lui Isus Hristos, am mers direct la tine și tu m-ai botezat. Eu nu mai sunt omul de altădată. Cu mine s-a întâmplat ceva. Pe vremuri, nu m-au interesat aceste lucruri și umblam pe alte căi, dar m-am întors și am început să merg pe această cale. Inima mea arde zi și noapte să ajung mai aproape de El. Oh, eu cred fiecare Cuvânt al Lui și spun „Amin” la fiecare iotă din El. Chiar dacă mă taie, eu vreau să Îl urmez și să împlinesc tot ce cere. Din câte îmi dau seama, am făcut totul întocmai.”

Inima ta bate foarte bine. Cred că ești pregătit duhovnicește”, am răspuns eu.

„Ce se va întâmpla când vine Răpirea? Pot merge înăuntru, frate Branham?”

„Eu nu pot spune cine merge înăuntru și cine, nu.”

„Ei bine, mi-ar place să fiu în viață, aș vrea foarte mult să văd Răpirea”, a spus el.

„În ordine”, am spus eu. „Să vedem ce spune Cartea Științifică despre știința sufletului.” În 1Tesaloniceni 4.15-17, Ea scrie: *„Noi, cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhangheli cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.”* Chiar dacă ești adormit, dacă ești îngropat sau nu, tu vei veni oricum! Nimic nu te poate reține. Tu vei fi acolo! Frate Dauch, chiar dacă Domnul Isus nu va reveni până în vremea nepoților sau a strănepoților mei,

tu vei fi acolo înainte ca ceilalți să se schimbe, dacă merg. ” Corect. Amin!

Există o binecuvântare viitoare și o judecată viitoare, iar noi trebuie să alegem astăzi una din ele. Voi așteptați ori mânia și judecata lui Dumnezeu, care va veni peste voi, ori învierea Domnului Isus. Același Dumnezeu care a promis-o pe una, a promis-o și pe cealaltă, și sunt foarte bucurosi pentru aceasta! Eu aștept venirea zilei bucurase a Mileniului, când Domnul nostru binecuvântat va veni și Își va lua Mireasa Sa; Oh, inima mea arde și geme după acea zi de eliberare dulce, când Domnul nostru va veni din nou înapoi pe pământ. Atunci, păcatul și tristețea, durerea și moartea acestei lumi întunecate va înceta, În acel regat glorios cu Isus o mie de ani de pace; „Și vom fi veșnic cu Domnul.”

Acolo va fi așa cum a spus Domnul: *„Vor zidi case și le vor locui; vor sădi vii și le vor mânca rodul. Nu vor zidi case, ca altul să locuiască în ele, nu vor sădi vii, pentru altul, ca să le mănânce rodul, căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor....”* (Isaia 65.21-22). Amin. Amin. v. 25: *„Nici un rău, nici o vătămare, nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt...”* Aleluia!

Când trupul acesta muritor îmbracă nemurirea, moartea este înghițită de biruință. Atunci Îl vom vedea așa cum este El, vom avea un trup ca propriul Său trup proslăvit. Oh, ce timp vine spre noi!

Același Dumnezeu și aceiași profeți, care au vorbit Cuvântul lui Dumnezeu referitor la mânia care va fi golită peste pământ, au vorbit și despre binecuvântările care vin. Sunt atât de bucurosi pentru că Dumnezeu nu distruge niciodată o națiune fără s-o avertizeze. El nu judecă niciodată un om fără să-l avertizeze. Și acum, dacă o face avem ceva ce ni s-a întâmplat: dovedirea semnelor zilelor din urmă, marele Duh Sfânt mișcându-Se printre noi, umplând biserica cu Prezența Lui și dovedindu-Și Cuvântul. Apoi, Biserica se pregătește să urce într-una din aceste zile în ceruri, prin puterea lui Dumnezeu. Pentru că este o avertizare, să lăsăm la o parte orice povară și păcatul care ne înfășoară atât de ușor, și să alergăm cu răbdare cursa care ne stă în față, spre Autorul și Desăvârșirea credinței noastre.

Dumnezeu să te binecuvânteze, Biserică! Țineți-văi tare de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu. Desigur! Dacă simțiți prezența Lui, mergeți cu El. Dacă este ceva greșit în inima voastră, corectați-o. Noi nu mai avem mult timp. Venirea Domnului este aproape. Îl credeți? O, nu va fi minunat acolo? Ce timp, când îi voi revedea dincolo pe luptătorii bătrâni care umblă prin Paradis! O, eu aștept ceasul acela!

Îmi amintesc ce a spus fratele meu despre veteranii care se întorceau din luptele de peste ocean: „Când apărea Statuia Libertății la orizont, răniții de război erau aduși sus pe punte ca s-o poată vedea.” Când se vine cu vaporul, mai întâi se vede Statuia pentru că este foarte înaltă. „Vedeți brațul acela ridicat”, a spus el, „iar bărbații aceia cădeau jos și plângeau. Acei bărbați puternici stăteau acolo, cădeau pur și simplu pe punte și începeau să plângă.” Ce era aceea? Un semn al libertății. Tot ce iubeau ei era chiar în spatele aceluia semn.

Oh, ce va fi în dimineața aceea, când voi auzi sunând vechiul vapor al Sionului și steagurile vor flutura, când lupta este gata și victoria este câștigată, aleluia! Noi venim acasă, unde vor fi biruite moartea, păcatul și iadul; unde nu mai este păcat, moarte și suferință! Eu aproape că pot auzi sirena în ceață! Oh, noi ne apropiem de Cetate. Desigur. Vapoarele de luptă vin, vaporul vechi al Sionului se duce la locul lui. Dumnezeule, ajută-ne să trăim pentru ceasul acela.

Doamne Isuse, noi suntem oameni care încercăm cu tot ce este în noi, să umblăm în lumina mării Tale Evangheliei, care ne spune că Tu ai murit pentru noi ca să corectezi. Suntem foarte mulțumitori că vedem semnele venirii Tale în timpul acesta întunecat, în ceasul acesta în care trăim. O, Dumnezeule, pentru că este scrisul de mână pe perete, Îți mulțumim că vedem și știm că eliberarea este aproape. Noi predicăm și traversăm țara, vedem că Tu faci semne mari și Te faci de cunoscut în fiecare an, în fiecare zi. Nu trece nici un an, fără ca semnul Lui supranatural să nu lovească pământul. Noi o vedem și știm că marea armată a lui Dumnezeu mărșăluiește înainte.

Oh, nu sunt mulți ca număr, dar este un grup puternic care are Viața veșnică și despre care se spune: „Ei vor alerga prin ceață și vor sări peste zid.” Da, „ceață”

morții nu o poate ține, ci va alerga drept prin ea. Vor sări peste „zid” între natural și Supranatural, și vor merge în brațele lui Dumnezeu, în marea veșnicie. Doamne Dumnezeule, Îți mulțumim pentru aceasta și știm că timpul este aproape.

O, Dumnezeule, dacă în seara aceasta este aici cineva care nu Te cunoaște și nu a primit niciodată pace, poate că în timp ce am vorbit, un Glas mic i-a spus în inimă: „Simt avertizarea că nu voi mai fi mult timp aici.” O, Dumnezeule, fie ca ei să-și pună chiar acum casa în ordine, să rezolve totul! Fă să dispară răceala. Poate ei sunt creștini, dar au trăit atât de mult sub aceasta și au văzut atât de multe lucruri, încât nu le mai prețuiesc valoarea și iau lucrurile ușor, în loc să le primească adânc și sincer.

O, Dumnezeule, ajută-ne să ne cercetăm în seara aceasta, pentru că știm că aceste lucruri mari ne avertizează că Biserica va fi răpită în curând. Dacă suntem împovărați cu păcate, necredință și lene, nu vom avea parte de Răpire. Noi știm aceasta, Doamne, de aceea Te rugam să lași Duhul Sfânt să ardă adânc în inimile noastre. O, Dumnezeule, aprinde sufletele noastre cu binecuvântarea Ta și ajută-ne să înțelegem.

Binecuvântează toți oamenii. Binecuvântează-l pe păstorul nostru iubit și pe soția lui. Binecuvântează diaconii, administratorii și întreaga adunare. Iartă-ne păcatele, vindecă bolile noastre, Doamne, și aprinde inimile noastre. Lasă-ne să plecăm din locul acesta cu un mesaj de avertizare, ca să le spunem oamenilor pe care-i întâlnim și care sunt în păcat: „Prietene, nu ți-e rușine să faci astfel de lucruri, știind că trebuie să Îl întâlnești într-o zi pe Dumnezeu?”

Îngăduie aceasta, Doamne. Eu Ți-i predau Ție acum, Îți predau Mesajul și pe toți împreună ,ca să lucrăm împreună spre slava Ta, în Numele lui Isus Hristos. Amin!

Eu îl iubesc, eu îl iubesc,

C-ntâi El m-a iubit,

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Voi nu Îl iubiți? Gândiți-vă la ceea ce suntem. Priviți cât suntem de departe de drum, prieteni. Priviți înapoi, din zilele lui Luther și Wesley, în jos prin epoci. Priviți unde suntem acum; chiar în vârful piramidei, aici unde Dumnezeu a dovedit că Biblia a fost descoperită în întregime prin deschiderea celor șapte Peceți. Noi mai așteptăm numai cele șapte Taine chiar la sfârșit, la venirea Domnului și răpirea Bisericii care se poate întâmpla înainte de venirea dimineții.

Oh, ! Îl iubesc, (sinceri acum) Îl iubesc,

Că-ntâi El m-a iubit

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

În timp ce stăm liniștiți, recunoașteți că fiecare din noi trebuie să părăsească lumea aceasta? Știți că zilele omului născut din femeie, sunt puține și pline de neazuri? Ați știut că trebuie să murim pentru că suntem născuți din pomul morții care era în grădina Eden? Noi suntem rodul pântecelui mamei noastre și trebuie să murim, trebuie să trecem din viața aceasta, indiferent dacă suntem tineri sau bătrâni. Dacă bărbatul cel mai bătrân sau femeia cea mai bătrână care sunt aici, mai trăiesc noaptea aceasta, atunci vor trăi mai mult decât mulți copii de cincisprezece ani. Sute de copii vor muri în lume, înainte de a veni dimineața.

Astfel, depinde de ceea ce faceți chiar acum.

Poate aceasta este ultima voastră șansă. Tânăr sau bătrân, voi puteți veni la biserică. Să nu lăsați nimic nefăcut. Fiți sinceri și profunzi. Lăsați orice păcat și orice lucru la o parte. Priviți direct în fața lui Dumnezeu și întrebați-L: „Doamne, Îți sunt plăcut? Ce mai pot face, Doamne Isuse? După ce se sfârșește viața aceasta, nu voi mai avea oportunitatea să-Ți slujesc. Acesta este singurul timp pe care îl am. Doamne Dumnezeule, lasă-mă să aflu ce vrei să fac; dacă trebuie să merg undeva, să fac aceasta sau cealaltă, eu o fac cu bucurie.”

Ne gândim sincer la aceasta? O fac și cei mai tineri? O fac și cei de vârstă mijlocie? O fac cei bătrâni? O fac și tinerii? Într-o zi trebuie să plecăm de aici. De unde știți că nu veți fi plecați înainte să vină dimineața? Noi nu știm. Voi spuneți: „Aceasta mă îngrijorează.” Nu ar trebui! De fapt, aceasta ar trebui să te facă cel mai fericit, fiindcă știi că vei părăsi casa aceasta veche de ciumă.

Acolo este o altă Lume. Voi nu trebuie să mergeți prea departe. Ea este chiar cu voi, este chiar în jurul vostru. Dumnezeu v-a dat aici cinci simțuri ca să aveți contact cu această lume. Dar mai există și o altă Lume pe care nu aveți simțuri să o contactați.

De exemplu, duminică seara am spus (nu știu dacă ați înțeles), că noi avem cinci simțuri: văzul, gustul, pipăitul, mirosul și auzul. Cum ar fi dacă nu am putea vedea și am avea numai gustul, pipăitul, mirosul și auzul, iar cineva ar primi vederea și ar spune: „Există o altă lume, cu soare! O, ce simțământ! Nu te mai împiedici de obstacole. Și eu vă pot spune ce este.”? Poate vă gândiți că persoana aceea este nebună, pentru că voi nu aveți acest simț, vederea. Nimeni din cei pe care îi cunoașteți, nu l-a avut vreodată. Voi ați auzit despre oameni care au vorbit despre astfel de lucruri, dar v-ați îndoit. Dar prin acest simț, noi știm că ea este reală. Este un loc real; este un loc pe care îl puteți vedea. Simțul vostru îl face cunoscut.

Singurul lucru care se întâmplă când muriți, este că schimbați cele cinci simțuri

(Glorie!), și primiți alt simț. Voi sunteți vii cu un simț mai înalt, de mii de ori mai înalt decât acestea, într-o altă Viață, într-o Viață unde nu există nici suferință și nici moarte. Lucruri despre care nu știți acum nimic, le veți vedea clar când treceți Acolo. Voi nu înțelegeți acum, pentru că nu aveți încă simțul acela. Voi spuneți: „Eu am un simțământ ciudat în seara aceasta. Se pare că există o... Eu doar vreau să plâng, să strig.” Este din cauza îngerilor Domnului. Vedeți?

Este ca și cum cineva care nu a văzut niciodată, ar spune: „Din când în când simt ceva real, simt căldură.” Voi ziceți: „Este lumina soarelui.”

„Ce este lumina soarelui? Eu nu am văzut-o niciodată.” El nu a văzut niciodată și nu știe ce este. Vedeți, altcineva trebuie să-i spună, cineva care o poate vedea. Înțelegeți?

Noi doar trecem Dincolo. Să nu vă fie teamă de moarte! Moartea nu este altceva decât o sperietoare de ciori, pentru că Isus a biruit-o. Când i s-a apropiat sfârșitul, Pavel a spus: „Unde îți este boldul, moarte? Unde este spaima ta? Mormântule, unde este biruința ta? Spui că m-ai prins? Privește înapoi spre Ierusalim. Acolo este un mormânt gol și eu sunt în Cel ce v-a biruit pe amândouă, moarte și iad.” Eu sunt în El, tu nu mă poți ține! Eu voi învia din nou!” Oh, vai! El a spus: „*De-acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da, în ziua aceea, Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce iubesc arătarea Lui.*”

Voi îl iubiți și vreți să îl vedeți venind. Voi îl așteptați. Este o așteptare lungă. Este o poveste de dragoste. Voi abia așteptați să-L vedeți! Așa este. Acesta este timpul, ceasul pe care îl așteptăm. Dacă în seara aceasta nu este așa în inima ta, prietene, fii atent! Fii atent, nu te lăsa înșelat de dușman. Când Duhul Sfânt este aici, vrea să-și ia zborul spre Făcătorul Lui, spre Învățătorul Lui; aceasta este o poveste de dragoste despre care nu poate spune nimeni. Așa este. Este reală; ea este reală. Dacă primiți o avertizare care spune: „Tu nu ești pregătit”, gândiți-vă că Dumnezeu vă poate pregăti pentru ceva. Vedeți? Voi nu sunteți gata

Voi ziceți: „Dacă sunt botezat cu Duhul Sfânt, ei bine, poate Domnul mă va lua.” Nu, nu numai atât; atunci chiar atunci sunteți pregătiți să trăiți. Voi nu sunteți pregătiți să trăiți până când nu ați primit Duhul Sfânt, dar când ați primit Duhul Sfânt, sunteți gata să trăiți. Doar te pregătești. Vedeți?

Oamenii spun: „Eu trebuie să mă pregătesc să mor.” Eu mă pregătesc să trăiesc! Amin. Aceasta este: pregătiți-vă să trăiți, să trăiți în Hristos; pentru o viață biruitoare asupra păcatului, morții și iadului. Eu am deja biruință, El este biruința mea, și eu sunt dovada Lui. Eu sunt dovada biruinței Sale. Amin! Aceasta este.

„Cum știți că L-ați primit?” Eu L-am primit. Amin. El mi L-a dăruit prin harul Său, Îl simt, Îl cunosc. Eu Îl văd lucrând în viața mea; El m-a schimbat. Conform acestei Cărți de aici, El a spus că am Viață veșnică și nu voi veni la judecată, ci am trecut de la moarte la Viață, pentru că El a luat judecata mea asupra Lui. Dacă El a plătit deja prețul, nu încercați să mă aduceți la vreo Judecată. El a luat-o pentru mine, și eu am acceptat-o. Da, domnule.

De aceea, nu mai există judecată, nu mai există moarte. Desigur, dacă Isus întârzie, eu voi părăsi într-o zi biserica și oamenii, dar dacă se întâmplă aceasta, păi, nu sunt mort! Eu nu pot muri pentru că am Viața veșnică. Cum poți muri cu Viața veșnică în tine? Eu sunt în prezența lui Dumnezeu și voi fi cu El în veșnicie. Amin. Aceasta îmi cutremură inima, vai, mă face să vreau să predic din nou! Vedeți?. Așa este. Oh, El este minunat!

Nu este El minunat, minunat, minunat?

Isus, Domnul meu, nu este minunat?

Ochii au văzut, urechile au auzit,

Ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu;

Nu este minunat Isus, Domnul meu?

Îmi place mărturia aceasta:

Ochii au văzut, urechile au auzit

Ce este relatat în Cuvântul lui Dumnezeu.

Nu este minunat Isus, Domnul nostru?

O, eu Îl iubesc! El este Pacea mea, Viața mea, Nădejdea mea, Împăratul meu, Mântuitorul meu, Tatăl meu, Mama mea, Sora mea, Fratele meu, Prietenul meu, totul. Vedeți?

Noi am cântat aici o cântare asemănătoare. Voi o știți, cei care aveți cântările acelea penticostale. Sper că aparatele de înregistrat sunt închise. Mai demult, noi obișnuiam să cântam:

El este Tatăl meu, mama mea, sora mea și fratele meu,

El este totul pentru mine, căci El este Tatăl meu.

El este orice, El îmi este orice;

El este orice, El îmi este orice;

Căci El e tatăl meu, mama mea, sora mea și fratele meu,

El este orice lucru pentru mine.

Vă amintiți când cântam cântarea aceasta? Își mai amintește cineva? Cu ani în urmă! Atunci mai cântam și aceasta:

Știu că a fost Sânge, știu că a fost Sânge, pentru mine;

Într-o zi când am fost pierdut,

El a murit pe Cruce,

Și eu știu că a fost Sânge pentru mine.

Vă amintiți cântarea aceasta veche? Ce am mai cântat?

Să vedem:

Oh, nu vreți să vegheați cu Mine o oră,

În timp ce Mă duc acolo, în timp ce merg acolo?

Oh, nu vreți să vegheați cu Mine o oră,

În timp ce merg acolo să Mă rog?

Eu biruiesc, eu biruiesc, Eu biruiesc, eu biruiesc;

Căci îl iubesc pe Isus, El este Salvatorul meu,

Și El zâmbeste și mă iubește la fel.

Bătrânul frate Smith, un frate de culoare, stătea aici jos în colț. Oh! Eu îi ascultam pe oamenii aceia de culoare, stăteam jos, plângeam și orice altceva, în timp ce băteau din palme. (Fratele Branham bate din palme în timp de cântă). Oh, nu vreți să vegheați cu Mine o oră. (Să ai ritmul oamenilor de culoare. Voi știți că nimeni nu poate cânta ca ei). În timp ce Mă duc acolo, în timp ce merg acolo?

Oh! Eu am stat aici și am spus: „O, Dumnezeule!” Ca băiat de douăzeci și cinci de ani fugeam în jurul mașinii, jubilam și-L slăveam pe Dumnezeu în felul acesta. Oh, ce timp a fost acesta! Aceasta a fost chiar la început, când Dumnezeu a început să lucreze în mijlocul oamenilor. Astăzi, am devenit o biserică puternică; nu mulți la număr, dar puternici în Duhul. Amin! Ce minunat!

O, atunci am mai cântat o cântare. Îmi amintesc că s-a întâmplat în Chattanooga, Tennessee. Nu, nu a fost în Chattanooga, ci în Memphis, când m-am întâlnit cu o femeie de culoare, care stătea la poartă. Voi m-ați auzit povestind despre aceasta. Fiul ei avea o boală venerică. Ea avea o cămașă bărbătească în jurul capului și stătea sprijinindu-se de poartă. Domnul a oprit avionul și nu l-a lăsat să plece mai departe; eu Duhul Sfânt a spus: „Fă o plimbare scurtă și mergi pe drumul acesta în jos.” Eu m-am dus pe acolo, cântând și m-am gândit: „Doamne, avionul pleacă în curând.”

El îmi spunea mereu: „Mergi mai departe. Continuă să mergi. Continuă să mergi!” Aceasta a fost la începutul slujbei mele.

Am văzut o căsuță mică și acolo stătea o soră bătrână sprijinită de gard. Semăna cu una din femeile acelea bătrâne de pe pachetul pentru clătite „Aunt Jemima.” Cu obrații mari grași și cu părul prins cu cămașa; se sprijinea de poartă, iar eu cântam cântarea aceasta mică. Am uitat cum se numește, este una din cântările de laudă.

Când am terminat cântarea, am ajuns lângă ea. Stătea acolo și lacrimile îi curgeau pe obrații mari. Am vrut să trec mai departe, dar femeia mi-a zis: „Bună dimineața, predicatorule.”

„Ce ai spus, mătușă?”, am întrebat eu.

Am zis: „Bună dimineața, predicatorule.”

„De unde ai știut că sunt un predicator?”

Voi știți că oamenii din Sud îl numesc pe predicator „parson”. Eu am zis: „De unde ai știut că sunt predicator?”

„Am știut că vei veni”, a răspuns ea.

„Ai știut că voi veni?”, și m-am gândit: „Deci aici este.”

Ea a răspuns: „Da, domnule. Ai citit în Biblie despre femeia sunamită, predicatorule?”

„Da, mătușă, am citit despre ea.”

„Eu am fost o astfel de femeie; eu l-am rugat pe Domnul să-mi dea mie și soțului meu un fiu pe care să îl cresc pentru El. El a făcut aceasta și ne-a dat un fiu. Eu l-am crescut și el a fost un băiat cumsecade, dar a ajuns într-un anturaj greșit, predicatorule, și a primit o boală rea. El zace înăuntru, pe moarte, se luptă cu moartea de două zile. El nu și-a mai revenit de două zile. Doctorul a fost aici și a spus: „El nu poate trăi mai departe, va muri.” Este o boală venerică. Eu nu pot accepta că băiatul meu va muri așa și m-am rugat toată noaptea. Eu am spus: „Doamne!”

„Eu am fost o femeie ca sunamita, dar unde este Elisei al Tău?”

Ea a spus: „După aceea m-am dus la culcare și am visat că stăteam aici, la poarta aceasta și te-am văzut venind pe stradă, cu pălăria într-o parte pe cap. Mai este numai un singur lucru: trebuia să ai o geantă în mână.”

„Tocmai am lăsat-o în hotelul Peabody.”

„Eu am știut că trebuie să ai o geantă.” Apoi a zis:

„Băiatul meu este pe moarte.”

„Numele meu este Branham.”

„Mă bucur să te cunosc, predicator Branham.”

„Eu mă rog pentru bolnavi. Ai auzit vreodată de slujba mea?”

„Nu, nu cred că am auzit vreodată. Nu vrei să intri?” Și am intrat.

Băiatul acela mare zăcea acolo. Eu am încercat să-i spun ceva despre vindecarea divină, dar nu o interesa. Ea voia să audă că băiatul ei era salvat și gata să plece. Și Dumnezeu l-a salvat.

Un an mai târziu, l-am văzut ca șofer de taxi la gară. Cum face Domnul lucrurile!

Avionul urma să plece la ora șapte, dar acum era deja nouă și jumătate. Am luat un taxi și m-am dus înapoi. Chiar când am intrat, am auzit anunțul: „Ultima chemare pentru zborul numărul cutare.” Domnul a ținut avionul la sol până când m-am dus să mă rog pentru băiat. Aceasta este.

Am încercat să-mi amintesc de cântarea: „Unul din ei.” Acesta este. Oh, cum făceam un cerc și băteam din palme, zicând:

Unul din ei, unul din ei,

Sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei;

Unul din ei, unul din ei,

Sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei.

Ei erau adunați în camera de sus,

Toți se rugau în Numele Lui,

Ei au fost botezați cu Duhul Sfânt,

Și puterea pentru slujire a venit;

Ce a făcut El pentru ei în ziua aceea,

Va face și pentru voi,

Eu sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei.

Unul din ei, unul din ei,

Sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei;

Unul din ei, unul din ei,

Sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei.

Ascultați versetul acesta:

Deși acești oameni nu au învățat să fie mari,

Sau mândria și faima lumească,

Ei toți au primit Rusaliile lor, Botezați în Numele lui Isus;

Și ei spun acum, în lung și-n lat,

Puterea Lui încă este aceeași,

Eu sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei.

Oh, unul din ei, sunt unul din ei,

Sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei;

Unul din ei, oh, sunt unul din ei,

Sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei;

Oh, vino, fratele meu, și caută binecuvântarea aceasta!

Care va curăți inima ta de păcat,

Ea va începe clopotele bucuriei să sune

Și va ține sufletul tău arzând;

Oh, ea arde acum adânc în inima mea,

Oh, glorie Numelui Lui,

Și eu sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei. (Sunteți bucuroși de aceasta?).

Unul din ei, unul din ei,

Sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei;

Unul din ei, unul din ei,

Sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei;

Oh, nu sunteți bucuroși? Să dăm mâinile unii cu alții când îl cântăm. Să o facem.

Unul din ei, unul din ei,

Sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei;

Unul din ei, unul din ei,

Sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei.

Oh, vino, fratele meu, și caută binecuvântarea aceasta!

Care va... sufletul arzând,

Aceea va porni clopotele bucuriei să sune

Și va ține sufletul tău arzând;

Oh, ea arde acum în inima mea,

Oh, glorie Lui... (Să ne ridicăm mâinile sus).

Bucuros că pot spune sunt unul din ei.

Toți împreună: Unul din ei, unul din ei,

Sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei;

Sunt unul din ei, unul din ei,

Sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei;

Ascultați din nou. Priviți:

Deși acești oameni poate nu au învățat, (ei nu au venit din facultate)

Și nu pot să se mândrească cu faima lumească,

Ei toți au primit binecuvântarea lor pentecostală,

Botezați în Numele lui Isus;

Și ei spun acum, în lung și-n lat, (în orice ungher și colț)

Puterea Lui este aceeași,

Eu sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei.

Oh, cântați-l, biserică!

...ei, unul din ei,

Sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei,

Oh, unul din ei, unul din ei,

Sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din...

Laudă Domnului! Amin! Noi suntem chiar ca niște copii. Nu este nimic formal la noi. Dumnezeu este fără formă. Corect? Da, domnule!

Unul din ei, unul din ei,

Sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din ei;

Unul din ei, unul din ei,

Sunt foarte bucuros că pot spune sunt unul din...

Sunteți într-adevăr fericiți că o puteți spune? Ridicați mâinile voastre și spuneți: "Slavă Domnului!" (Fratele Branham și adunarea spun: „Slavă Domnului!"). Eu sunt foarte bucuros că sunt unul din ei! Sunt fericit să fiu.

Doamne Dumnezeule, eu sunt foarte fericit că sunt unul din ei! Unul din ei! Sunt foarte fericit că pot spune: „Sunt unul din ei!" O Dumnezeule, ajută-ne să fim aceasta. Doamne, ajută-ne să ținem Luminile aprinse, în timp ce mășăluim spre Sion. Dă-ne aceasta, Tată, căci Îți oferim viețile noastre pentru slujire, în Numele lui Isus. Amin. Amin.

Oh, noi mășăluim spre Sion, Oh, frumos, frumos Sion;

Noi mășăluim spre Sion,

Acel oraș frumos al lui Dumnezeu.

Veniți, noi care-L iubim pe Domnul,

Și să ne facem bucuriile cunoscute,

Împreună cu cântare cu dulce acord,

Împreună cu cântare cu dulce acord,

Și astfel în jurul tronului Și... (Oh, doar cântați în Duh!)... tronului.

Oh, noi mărșăluim spre Sion, acel frumos, frumos Sion;

Noi mărșăluim spre Sion,

Acel oraș frumos al lui Dumnezeu.

Oh, noi mărșăluim spre Sion, Frumos, frumos Sion;

Noi mărșăluim spre Sion,

Acel oraș frumos al lui Dumnezeu.

Să refuze să cânte cei ce nu îl cunosc pe Dumnezeul nostru

Dar copiii Regelui ceresc, dar copiii Regelui ceresc,

Să spună bucuriile lor pretutindeni,

Să spună bucuriile lor pretutindeni.

Să o cântăm!

Oh, noi mărșăluim spre Sion, Oh, frumos, frumos Sion

Noi mășăluim spre Sion,

Acel oraș frumos al lui Dumnezeu.

Oh, nu vă unge aceasta? Nu iubiți aceste cântări vechi? Mai degrabă le-aș avea pe acestea decât tot ce puteți... sau ceva din celelalte feluri de cântări pe care le aveți. Acele cântări vechi și bune, cântate din inimă. Mă simt foarte bine și fericit când le cânt! Doamne, mă simt bucuros!

Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al durerii și suferinței;

El bucurie și mângâiere-ți va da,

Oh, ia-l, oriunde vei merge.

Nume scump (Nume scump!),

O ce dulce! (O ce dulce!)

Speranța pământului și bucuria Cerului;

Nume scump, O ce dulce!

Speranța pământului și bucuria Cerului.

Să ne plecăm capetele:

Plecați în Numele Lui,

Căzând prosternați la picioarele Lui,

Rege al regilor în Cer îl vom încorona...

-Amin-